

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2019. gada 3. decembrī*

Dempings – Ķīnas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu imports – Galīgais antidempinga maksājums – Īstenošanas regula (ES) 2015/1429 – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 3. un 5. punkts (tagad Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 3. un 5. punkts) – Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 1. un 2. punkts (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 1. un 2. punkts) – Normālās vērtības aprēķināšana – Ražošanas izmaksu aprēķināšana – Eksportētājas valsts pašmāju patēriņam paredzētas līdzīgas preces pārdevumi

Lietā T-607/15

Yieh United Steel Corp., Gaosjuna [*Kaohsiung City*] (Taivāna), ko pārstāv *D. Luff*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *J.-F. Brakeland* un *A. Demeneix*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL, Luksemburga (Luksemburga), ko pārstāv *J. Killick*, *G. Forwood* un *C. Van Haute*, advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/1429 (2015. gada 26. augusts), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV 2015, L 224, 10. lpp.),

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: tiesneši *E. Buttidžidžs* [*E. Buttigieg*] (referents), kas pilda priekšsēdētāja pienākumus, *B. Berke* [*B. Berke*] un *M. Ž. Kosteira* [*M. J. Costeira*],

sekretāre: *S. Bukšeka Tomaca* [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2019. gada 18. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītāja *Yieh United Steel Corp.* ir Taivānā reģistrēta sabiedrība, kura tostarp nodarbojas ar plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu (turpmāk tekstā – “attiecīgais produkts”) ražošanu un izplatīšanu.
- 2 Lai izgatavotu attiecīgo produktu, prasītāja kā izejmateriālu izmanto karsto velmējumu ruļļos, kurus vai nu tā tieši ražo pati, vai iepērk no *Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd* (turpmāk tekstā – “LISCO”), saistītās sabiedrības, kas ir Ķīnā reģistrēta karsto velmējumu ruļļos ražotāja. Attiecīgo precī prasītāja pārdod Eiropas Savienības klientiem un klientiem tās pašmāju tirgū, kas ietver attiecīgā produkta neatkarīgos lejupējos ražotājus un izplatītājus un ar prasītāju saistīto lejupējo pakārtoto ražotāju, proti, sabiedrību *Yieh Mau*.
- 3 Pēc *Eurofer, Association européenne de l’acier, ASBL* (turpmāk tekstā – “Eurofer”) 2014. gada 13. maijā iesniegtās sūdzības Eiropas Komisija 2014. gada 26. jūnijā publicēja paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda velmējumu importu (OV 2014, C 196, 9. lpp.) saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ((OV 2009, L 343, 51. lpp., un labojums OV 2010, L 7, 22. lpp.), kas ir aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatregula”).
- 4 Dempinga un kaitējuma izmeklēšana attiecās uz laikposmu no 2013. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim (turpmāk tekstā – “izmeklēšanas laikposms”). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.
- 5 2014. gada 22. septembrī prasītāja un tās saistītās sabiedrības iesniedza atbildes uz Komisijas antidempinga anketu. No 2014. gada 17. līdz 20. novembrim pārbaudes apmeklējums tika veikts prasītājas telpās Taivānā.
- 6 2015. gada 24. martā Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2015/501, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV 2015, L 79, 23. lpp.; turpmāk tekstā – “pagaidu regula”). Pagaidu regulā tika noteikts pagaidu antidempinga maksājums 10,9 % apmērā par attiecīgo prasītājas produktu.
- 7 Ar 2015. gada 25. marta vēstuli Komisija paziņoja prasītājai savus pagaidu secinājumus, izklāstot savus apsvērumus un būtiskos faktus, uz kuru pamata tika nolemts noteikt pagaidu antidempinga maksājumu (turpmāk tekstā – “pagaidu secinājumi”).
- 8 Pagaidu secinājumos Komisija it īpaši aplūkoja jautājumu par tās atteikumu atskaitīt pārstrādāto metāllūžņu vērtību no attiecīgā produkta ražošanas izmaksām un jautājumu par tās atteikumu normālās vērtības noteikšanai ņemt vērā noteiktus prasītājas pārdevumus eksportētājvalstī.
- 9 2015. gada 20. aprīlī prasītāja iesniedza savus apsvērumus par pagaidu secinājumiem.
- 10 2015. gada 23. jūnijā Komisija nosūtīja prasītājai savus galīgos secinājumus. 2015. gada 3. jūlijā prasītāja iesniedza savus apsvērumus par šiem secinājumiem.

- 11 2015. gada 26. augustā Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2015/1429, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV 2015, L 224, 10. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), ar kuru tika grozīta pagaidu regula un tika noteikts antidempinga maksājums 6,8 % apmērā attiecīgā produkta, kuru tostarp ražo prasītāja, importam Savienībā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 27. oktobrī, prasītāja cēla šo prasību.
- 13 Ar 2015. gada 23. decembra lēmumu šī lieta tika nodota Vispārējās tiesas pirmajai palātai.
- 14 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 18. martā, *Eurofer* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 15 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2016. gada 18. aprīlī, prasītāja lūdza, lai prasības pieteikumā, iebildumu rakstā un replikas rakstā ietvertai noteiktai informācijai tiktu piemērota konfidencialitāte attiecībā uz *Eurofer* gadījumā, ja tai tiktu atļauts iestāties lietā. Tā pievienoja minēto procesuālo rakstu nekonfidenciālu versiju.
- 16 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2016. gada 19. maijā, prasītāja lūdza, lai noteikta informācija, kas iekļauta atbildes rakstā uz repliku, tiktu uzskatīta par konfidenciālu, un pievienoja šim lūgumam atbildes raksta uz repliku nekonfidenciālu versiju.
- 17 Ar 2016. gada 20. jūlija rīkojumu Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs atļāva *Eurofer* iestāties lietā. Tā kā saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 144. panta 2. punktu prasītāja un Komisija ir pieprasījušas ievērot konfidencialitāti attiecībā uz noteiktu informāciju, kas ietverta iepriekš 15. un 16. punktā minētajos procesuālajos rakstos, ar minēto rīkojumu uz laiku tika noteikta šo prasītājas un Komisijas procesuālo rakstu nekonfidenciālo versiju paziņošana personai, kas iestājusies lietā, gaidot iespējamos personas, kas iestājusies lietā, apsvērumus par lūgumu ievērot konfidencialitāti.
- 18 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2016. gada 22. augustā, prasītāja lūdza, lai noteikta informācija, kas iekļauta atbildes rakstā uz repliku, tiktu uzskatīta par konfidenciālu attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā, un pievienoja šim lūgumam atbildes raksta uz repliku konsolidētu nekonfidenciālu versiju.
- 19 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 12. septembrī, persona, kas iestājusies lietā, daļēji apstrīdēja lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz prasības pieteikumu, iebildumu rakstu un replikas rakstu.
- 20 Ar 2016. gada 6. oktobra lēmumu, piemērojot Reglamenta 27. panta 5. punktu, lieta tika nodota Vispārējās tiesas otrajai palātai.
- 21 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2017. gada 9. janvārī, prasītāja lūdza, lai noteikta informācija, kas iekļauta tās apsvērumos par iestāšanās rakstu, tiktu uzskatīta par konfidenciālu attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā, un pievienoja šim lūgumam šo apsvērumu nekonfidenciālu versiju.
- 22 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 1. aprīlī, persona, kas iestājusies lietā, daļēji apstrīdēja lūgumu ievērot konfidencialitāti attiecībā uz prasītājas apsvērumiem par iestāšanās rakstu.

- 23 Ar 2017. gada 27. septembra rīkojumu *Yieh United Steel*/Komisija (T-607/15, nav publicēts, EU:T:2017:698) Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētājs daļēji apmierināja prasītājas un Komisijas lūgumus ievērot konfidencialitāti.
- 24 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2018. gada 20. martā, prasītāja lūdza, lai noteikta informācija, kas iekļauta tās apsvērumos par papildu iestāšanās rakstu, tiktu uzskatīta par konfidenciālu attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā, un pievienoja šim lūgumam šo apsvērumu nekonfidenciālu versiju.
- 25 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 23. maijā, prasītāja lūdza uz klausīt tās mutvārdu apsvērumus.
- 26 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdētās regulas 1. un 2. pantu, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 27 Komisijas un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atzīt prasību par nepamatotu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 28 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus attiecīgi par pamatregulas 2. panta 3. un 5. punkta (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 3. un 5. punkts) pārkāpumu un pamatregulas 2. panta 1. un 2. punkta (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 1. un 2. punkts) pārkāpumu.

Par pirmo pamatu – pamatregulas 2. panta 3. un 5. punkta pārkāpumu un pilnvaru nepareizu izmantošanu

- 29 Prasītāja apgalvo, ka, atsakoties apmierināt tās lūgumu atskaitīt pārstrādāto metāllūžņu vērtību no attiecīgā produkta ražošanas izmaksām, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā. Komisija esot nepamatoti atteikusies pārbaudīt prasītājas grāmatvedības reģistrus, kā arī tās izmaksu sadales metodi, un kļūda aprēķinos, ko tā esot pieļāvusi, neietilpstot tās rīcības brīvībā, kas tai esot. Šī atteikuma dēļ esot tikušas palielinātas ražošanas izmaksas, kā arī to produktu veidu daļa, attiecībā uz kuriem normālā vērtība esot tikusi aprēķināta, ņemot vērā pārdevumus, kas tika realizēti par cenām, kuras ir zemākas par ražošanas izmaksām, tādējādi radot kopumā lielāko normālo vērtību.
- 30 Pirmām kārtām, Komisija, atsakoties ņemt vērā prasītājas grāmatvedības reģistrus, kā arī izmaksu sadalījuma metodi, ko tā esot piemērojusi attiecībā uz karsto velmējumu ruļļu zaudējumiem, kas konstatēti attiecīgā produkta ražošanas laikā, esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 5. punktu.
- 31 Prasītāja šajā sakarā apgalvo, ka, pretēji Komisijas apgalvojumiem, tā ir iekļāvusi ražošanas zaudējumus, aprēķinot attiecīgā produkta ražošanas izmaksas, kas iesniegtas Komisijai. Prasītāja norāda, ka tā savos 2015. gada 20. aprīļa apsvērumos par pagaidu secinājumiem, pamatojoties uz grāmatvedības reģistriem, kas izklāstīti tās atbildē uz anketu, ir pienācīgi izklāstījusi, ka tā savā ražošanas izmaksu tabulā ir atbilstoši iekļāvusi visos ražošanas posmos radušos visus ražošanas zaudējumus, kas attiecas gan uz pašas saražotajiem ruļļiem, gan arī tiem, kas nopirkti no ar to saistītā piegādātāja *LISCO*. Izmantotajā metodē esot identificēti “ražošanas zaudējumi uz vienību” proporcijas veidā attiecībā pret izejvielām,

kuras tiek izmantotas visos ražošanas posmos, un tie ir attiecināti nevis uz izmaksām par izejvielām, bet gan uz ražošanas izmaksām nākamajā ražošanas posmā, tā saucamajām “konvertēšanas izmaksām”. Līdz ar to ražošanas zaudējumi esot iegrāmatoti nevis kā izejmateriālu izmaksas, bet gan kā konvertēšanas izmaksas. Šī ražošanas izmaksu sadalījuma metode, kas tiek saukta par “standarta ražošanas izmaksu sistēmu”, esot labi pazīstama un plaši pieņemta grāmatvedības metode visā pasaulē un Taivānā pamatregulas 2. panta 5. punkta izpratnē, un to prasītāja esot izskaidrojusi gan pārbaudes apmeklējuma laikā, gan tās apsvērumos par pagaidu secinājumiem.

- 32 Neņemot vērā pārbaudītos datus un prasītājas izmaksu sadales metodi un atsakoties ņemt vērā veidu, kādā prasītāja esot iegrāmatojusi ražošanas zaudējumus tās ražošanas izmaksās, Komisija esot nonākusi pie acīmredzami kļūdaina secinājuma attiecībā uz ražošanas zaudējumiem.
- 33 Prasītāja apgalvo, ka ir jāievēro līdzsvars starp Komisijas pienākumu savlaicīgi veikt izmeklēšanu un leģitīmajām tirgus dalībnieku tiesībām, lai to faktiskie dati tiktu ņemti vērā neitrālas un objektīvas izmeklēšanas laikā, un ka izmeklēšanas iestādei ir jāizmanto attiecīgā ražotāja izmaksu iegrāmatošanas sistēma, ja tā “pienācīgi un pietiekami” atspoguļo saistībā ar attiecīgās preces ražošanu radušās izmaksas.
- 34 Komisija neapstrīdot, ka prasītājas norādītie grāmatvedības dokumenti esot bijuši revīzijas priekšmets un ka tā parasti izmantojot izmaksu sadalījuma metodi, ko sauc par “standarta ražošanas izmaksu sistēmu”. Komisija neesot pierādījusi, kādā veidā ar attiecīgās preces ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas nav pienācīgi atspoguļotas grāmatvedības reģistros, bet tikai esot paudusi šaubas par to, vai šī metode šajā gadījumā atspoguļo katra izmaksu elementa patieso vērtību. Šīs šaubas izrietot no neadekvātas aprēķina formulas un no Komisijas veiktās prasītājas grāmatvedības reģistru izmantošanas pretrunīgi, nepierādot, kādā veidā tās izmantojamā alternatīvā metode būtu uzticamāka un labāk atspoguļotu katra izmaksu elementa patieso vērtību, tādējādi pārkāpjot pamatregulas 2. panta 5. punktu.
- 35 Prasītāja precīzāk apgalvo, ka Komisija savos pagaidu secinājumos un galīgajos secinājumos, kā arī apstrīdētajā regulā ir atsaukusies uz to, ka prasītāja nav iegrāmatojusi karsto velmējumu ruļļu, kas nopirkti no *LISCO*, ražošanas zaudējumus attiecīgā produkta ražošanas izmaksās, un šis secinājums jau pats par sevi esot acīmredzama kļūda faktu vērtējumā. Turklāt Komisijas sniegtie skaidrojumi tās provizoriskajos secinājumos, tās galīgie secinājumi un apstrīdētā regula arī esot acīmredzami neobjektīvi un kļūdaini.
- 36 Šajā sakarā prasītāja vispirms norāda, ka aprēķina formula, ko Komisija ir izmantojusi savos pagaidu secinājumos, lai aprēķinātu karstā velmējuma ruļļu, kuri tiek patērēti attiecīgā produkta ražošanai, apjomu, saskaņā ar kuru šis apjoms ir vienāds ar kopējām izejmateriālu izmaksām attiecībā uz katru nopirkto karsto velmējumu rulli, kuras ir pielīdzinātas karstā velmējuma ruļļu iepirkšanas izmaksām, – ņemot vērā tās izmaksu iegrāmatošanas metodi – nav adekvāta. Šī konstatācija padarot par spēkā neesošu Komisijas kļūdaino secinājumu, saskaņā ar kuru patērēto karstā velmējuma ruļļu apjoms ir vienāds ar attiecīgās preces ražošanas apjomu, lai gan patērēto izejvielu apjoms būtu lielāks par attiecīgā produkta apjomu, ja ražošanas zaudējumi būtu tikuši pareizi iegrāmatoti.
- 37 Arī Komisijas norādītais pamatojums galīgajos secinājumos esot kļūdainis. Pirmkārt, nekāda informācija, ko prasītāja sniedza savas iegrāmatošanas metodes izklāsta laikā, Komisijai neesot bijusi jauna, kad tā paziņoja pagaidu secinājumus, jo visa izmaksu sadale, ieskaitot izmaksas, kas saistītas ar ražošanas zaudējumiem, skaidri esot izrietējušas no ražošanas izmaksu tabulas, kuru prasītāja bija iesniegusi jau tās atbildē uz antidempinga anketu, proti, šai anketai pievienotajā 54. pielikumā ietvertajā tabulā. Atbildot uz pagaidu secinājumiem, prasītāja tāpat esot sniegusi jaunu darba lapu, kurā esot bijušas uzskaitītas konvertācijas izmaksas, lai parādītu ražošanas zaudējumus; šī lapa esot tikusi izstrādāta, pamatojoties vienīgi uz datiem, kas ietverti provizoriskajos secinājumos.

- 38 Otrkārt, ražošanas zaudējumi uz vienību, kurus tā esot izmantojusi, lai uzskaitītu konvertācijas izmaksas, esot tikuši piemēroti vērtības ziņā attiecībā uz visiem konvertācijas izmaksu elementiem, tostarp vispārējiem izdevumiem, tādējādi nodrošinot, ka visas izmaksas, kas saistītas ar ražošanas zaudējumiem, tostarp zaudējumiem, ko izraisījuši vispārējie izdevumi, kas izmantoti “zaudēto” materiālu ražošanai, ir pareizi pārņemtas tās izmaksu iegrāmatošanas sistēmā.
- 39 Treškārt, pretēji tam, ko apgalvo Komisija, izmaksas saistībā ar izejvielām, kas iekļautas ražošanas zaudējumos, neesot mazākas par summu, uz kuru attiecas metāllūžņu atskaitīšana, kas izrietot no iepriekš 37. punktā minētās prasītājas paskaidrojošās aprēķinu lapas. Tādējādi Komisija acīmredzami neesot ņēmusi vērā faktiskos datus un prasītājas izmaksu uzskaites metodi attiecībā uz ražošanas zaudējumiem. Papildus tam esot piebilstams, ka, ja Komisija būtu pareizi ņēmusi vērā iesniegtos datus un ja tā būtu izmantojusi metodi, ko tā pati ir izmantojusi savos pagaidu secinājumos, lai noteiktu izejvielu patēriņu, tā būtu varējusi noteikt faktisko izejvielu “daudzumu”, kāds tiek patērēts attiecīgā produkta ražošanai.
- 40 Visbeidzot, apstrīdētajā regulā Komisija, pamatojamās uz pieejamajiem datiem, izmantojot metodi, kuru tā pati bija piemērojusi pagaidu posmā, – pretēji tam, ko Komisija apgalvo apstrīdētās regulas 61. apsvērumā, – esot varējusi viegli aprēķināt karstā velmējuma ruļļu faktisko “daudzumu”, kāds tiek patērēts attiecīgās preces ražošanai.
- 41 Prasītāja noraida arī Komisijas izteikto pārmetumu, ka tā izmeklēšanas laikposmā un pēc pārbaudes apmeklējuma esot iesniegusi “fragmentāru un mainīgu” informāciju saistībā ar ražošanas izmaksām. Prasītāja šajā ziņā norāda, ka tā ir atbildējusi uz visiem aspektiem savā atbildē uz anketu, ka tā pēc tam noteiktajos termiņos ir ievērojusi visus Komisijas lūgumus pirms pārbaudes uz vietas, tās laikā un pēc šīs pārbaudes, ka tā ir paskaidrojusi, kāpēc ražošanas izmaksas tika grozītas, kad tā pēc Komisijas pieprasījuma iesniedza otro ražošanas izmaksu tabulu, ka tā ir atbildējusi uz visiem papildu anketas jautājumiem, kas nosūtīti pēc 2015. gada 9. februāra, proti, pēc pārbaudes apmeklējuma, un ka tā no jauna ir izskaidrojusi savu izmaksu sadales metodi savos apsvērumos par pagaidu secinājumiem, kuros pirmo reizi bija minēts atteikums piekrist metāllūžņu atskaitījumam. Ar šādu metodi jebkāda informācija par karstā velmējuma ruļļu daudzumiem tiktu padarīta nelietderīga. Tomēr šī informācija esot bijusi Komisijas rīcībā.
- 42 Turklāt Komisijas apgalvojums, saskaņā ar kuru tās rīcībā nebija pietiekamu datu par karstā velmējuma ruļļu “daudzumiem”, kādi patērēti attiecīgā produkta ražošanai, “kas ir vajadzīgi, lai pārbaudītu [prasītājas] apgalvojumu pareizību”, arī esot kļūdaini.
- 43 Pirmkārt, informācija par “melno” ruļļu daudzumu, t.i., tiem ruļļiem, kas tiek iegādāti un izmantoti attiecīgā produkta ražošanai, esot tikusi sniegta 56. dokumentā, jo 6. dokumenta “Pārdevumu rekonsiliācija” tabulā (veidlapa ar nosaukumu “Produkta veida atzīšana”), kas izriet no pārbaudes, tā esot norādījusi pārdoto “melno” ruļļu, kas visi ir pašas ražoti, daudzumu, un tas nozīmē, ka Komisija “melno” ruļļu daudzumu, kāds tiek iepirkts un patērēts attiecīgā produkta ražošanai, būtu varējusi iegūt, veicot diezgan vienkāršu aprēķinu, un ka līdz ar to administratīvā procesa gaitā esot tikusi sniegta apjomīga vajadzīgā informācija. Tāpat tā skaidri esot nošķīrusi “melnos” ruļļus no “baltajiem” (jeb “Nr. 1”), kas iegādāti un pārdoti. Otrkārt, prasītāja vienmēr esot atbildējusi uz Komisijas jautājumiem izmeklēšanas laikā un specifiskā informācija par karstā velmējuma ruļļu daudzumu, kāds iegādāts un izmantots attiecīgā produkta ražošanai, neesot tikusi pieprasīta atbildē uz anketu, kaut arī dokuments Nr. 56, kas pievienots atbildei uz anketu, sniedz informāciju par “melno” ruļļu daudzumu. Pārbaudes laikā prasītāja esot arī iesniegusi informāciju par “melno” ruļļu daudzumu, kāds pārdots pēc papildu apstrādes (6. dokumentā “Pārdevumu rekonsiliācija” ietvertā tabula), un tas esot ļāvis noteikt “melno” ruļļu daudzumu, kāds tiek izmantots turpmākajai ražošanai. Pēc pārbaudes Komisija esot nosūtījusi papildu anketu, kurā tā nelūdza papildu informāciju par iepirkto vai patērēto karstā velmējuma ruļļu daudzumu. Treškārt, šajā gadījumā nav nozīmes informācijai par iepirkto karstā velmējuma ruļļu daudzumu, jo Komisija katrā ziņā bija nolēmusi neņemt vērā šo iegāžu izmaksas un aizstāt to ar prasītājas ražoto karstā velmējuma ruļļu izmaksām.

- 44 Prasītāja piebilst, ka visa informācija un visi dokumenti, kurus tā iesniedza Komisijai pēc pārbaudes uz vietas un kurus Komisija bija lūgusi, kā arī tās apsvērumi par Komisijas secinājumiem bija balstīti uz datiem un tabulām, ko Komisija bija saņēmusi pirms pārbaudes apmeklējuma uz vietas vai ko Komisija bija pati izstrādājusi un kam nebija nepieciešama faktiskā pārbaude.
- 45 Komisija neesot spējīga uzrādīt nekādu dokumentu, kas apliecinātu, ka tā būtu skaidri lūgusi prasītāju tai iesniegt, iespējams, trūkstošos datus attiecībā uz karstā velmējuma ruļļu daudzumu, kāds iegādāts un patērēts, un ka prasītāja būtu atteikusies tos iesniegt, jo prasītāja faktiski no dokumenta, kurā izklāstīti galīgie secinājumi, pirmo reizi esot uzzinājusi, ka Komisija faktiski izejmateriālu, kas patērēti, lai saražotu attiecīgo produktu, daudzumu uzskatīja par problemātisku.
- 46 Vispārīgāk runājot, prasītāja norāda, ka Komisija nekad nav oficiāli pieprasījusi informāciju par daudzumiem, ka šis jautājums nebija iekļauts ne standarta anketā, ne arī papildu anketā, ka Komisija to lūdza tikai vienu reizi pārbaudes laikā, ka prasītāja sniedza informāciju par daudzumiem, uz kuriem ir norādīts anketai pievienotajā 56. dokumentā, ka Komisija nekādā ziņā nav atgriezies pie šī jautājuma, kad pārbaudes laikā tā pauda viedokli, ko tā galu galā ir īstenojusi, aizvietot iepirkto karstā velmējuma ruļļu izmaksas ar prasītājas saražoto karstā velmējuma ruļļu izmaksām, un ka pēc pārbaudes Komisija tikai lūdza tai iesniegt jaunu ražošanas izmaksu tabulu, kurā iepirkto ruļļu izmaksas tiktu aizvietotas ar pašas saražoto ruļļu izmaksām.
- 47 Visbeidzot, Komisijas apgalvojumi, ka prasītāja neesot sniegusi pietiekami daudz datu vai neesot izpildījusi savu pienākumu sadarboties, neesot pamatoti un ar tiem nevarot tikt pamatots tās atteikums pieņemt prasītājas grāmatvedības dokumentus un parasto tās piemēroto izmaksu sadales metodi, un ar to skaidri tiekot pārkāpts pamatregulas 2. panta 5. punkts.
- 48 Otrām kārtām, minētā pārkāpuma dēļ Komisija esot nonākusi pie acīmredzami kļūdaina secinājuma, ka prasītāja neesot pilnībā integrējusi iepirkto karstā velmējuma ruļļu ražošanas zaudējumus attiecīgā produkta ražošanas izmaksās, tādējādi Komisija tāpat kļūdaini esot atteikusies no attiecīgā produkta ražošanas izmaksām atskaitīt metāllūžņus, bet tādējādi esot mākslīgi palielināta normālā vērtība, pārkāpjot pamatregulas 2. panta 3. punktu.
- 49 Šajā ziņā prasītāja norāda, ka, ja, kā to apgalvo Komisija, izvērtējamajai situācijai ir piemērojams pamatregulas 2. panta 4. punkts (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 4. punkts), kurā ir sniegti paskaidrojumi par šī panta 3. punktu, šis pēdējais punkts katrā ziņā ir atbilstošs. Turklāt šis punkts, ciktāl tajā ir likts uzsvars uz cenām, kas ir “mākslīgi pazeminātas”, skaidri attiecoties uz apgalvotajiem pārdevumiem, kas ir veikti ar zaudējumiem. Visbeidzot, tikai pamatregulas 2. panta 3. punktā esot paredzēta normālās vērtības aprēķināšana un ar Komisijas aprēķina kļūdu, kuras dēļ mākslīgi ir palielināta normālā vērtība, tādējādi tiekot pārkāpts šis pants.
- 50 Trešām kārtām, ar atteikumu piekrist pārstrādāto metāllūžņu atskaitīšanai Komisija arī esot nepareizi izmantojusi pilnvaras, jo tā esot izmantojusi antidempinga tiesisko regulējumu, lai aizsargātu Savienības ražošanas nozari, pārsniedzot līdzsvaru, par kura ir panākta vienošanās Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO) attiecībā uz konkrēto produktu.
- 51 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.
- 52 Vispirms ir jāatgādina, kā to ir uzsvērusi Tiesa, ka dempinga jomā normālās vērtības noteikšana ir viens no svarīgajiem posmiem, kuram ir jāļauj noteikt, vai, iespējams, pastāv dempings. Gan no pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmās daļas (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 1. punkta pirmā daļa) formulējuma, gan no tās sistēmas izriet, ka, nosakot normālo vērtību, faktiski samaksātā vai maksājamā cena parastas tirdzniecības operācijas gaitā principā ir jāņem vērā prioritāri. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punkta pirmo daļu (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 3. punkta pirmā daļa) no šī principa var atkāpties vienīgi tad, ja nekāda līdzīga produkta pārdošana nav notikusi “parastas tirdzniecības operācijas” gaitā vai ja šie pārdevumi nav pietiekami, vai ja šādi pārdevumi neļauj īstenot derīgu

salīdzināšanu. Šim atkāpēm no normālās vērtības noteikšanas atkarībā no faktiskajām cenām ir izsmelošs raksturs (skat. spriedumu, 2014. gada 1. oktobris, *Padome/Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. un 21. punkts un tajos minētā judikatūra).

- 53 Tiesa ir arī norādījusi, ka parastas tirdzniecības operācijas jēdzienam raksturīgais mērķis ir nodrošināt, lai produkta normālā vērtība, cik vien iespējams, atbilstu līdzīga produkta parastai cenai eksportētāja iekšzemes tirgū. Tādējādi, ja pārdošana ir notikusi saskaņā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas neatbilst līdzīga produkta pārdošanas komerciālajai praksei minētajā tirgū laikā, kas ir svarīgs dempinga noteikšanai, šī pārdošana nav atbilstošs pamats līdzīga produkta normālās vērtības noteikšanai minētajā tirgū (spriedums, 2014. gada 1. oktobris, *Padome/Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 28. punkts).
- 54 Tomēr ne 1994. gada Nolikuma par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (GATT) VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – “antidempinga nolīgums”), kas ietverts Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) līguma (OV 1994, L 336, 3. lpp.) 1.A pielikumā, ne pamatregulā nav ietverts jēdziens “parasta tirdzniecības operācija”. Protams, pamatregulas 2. pantā ir tieši norādīti divi pārdošanas veidi, kas konkrētos apstākļos nevar būt šādas operācijas. Pirmkārt, pamatregulas 2. panta 1. punkta trešajā daļā (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 1. punkta trešā daļa) ir precizēts, ka cenas, ko izmanto puses, kuras izrādās saistītas vai ir savstarpēji vienojušās par atlīdzības mehānismu, nedrīkst tikt uzskatītas par parastajās tirdzniecības operācijās izmantojamām cenām un nedrīkst tikt izmantotas, lai noteiktu normālo vērtību, ja vien izņēmuma kārtā nav noteikts, ka šādas attiecības cenu neietekmē (skat. spriedumu, 2014. gada 1. oktobris, *Padome/Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 23. punkts un tajā minētā judikatūra). Otrkārt, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 4. punkta pirmo daļu (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 4. punkta pirmā daļa) līdzīgas preces pārdošana eksportētājvalsts pašmāju tirgū vai eksportētās preces pārdošana trešā valstī par cenām, kas ir zemākas par vienas vienības ražošanas izmaksām, nevar tikt uzskatītas par notikušām parastu tirdzniecības operāciju gaitā tikai tad, ja ir konstatēts, ka šāda pārdošana notiek ievērojamos apjomos ilgākā laikposmā, turklāt par cenām, kas neļauj segt visas izmaksas saprātīgā laikposmā (skat. spriedumu, 2014. gada 1. oktobris, *Padome/Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 23. un 24. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 55 Tomēr pamatregulas 2. pantā nav arī sniegts izsmelošs to metožu saraksts, kas ļauj noteikt, vai cenas ir praktizētas parastu tirdzniecības operāciju gaitā. Šajā ziņā Tiesa ir precizējusi, ka parastas tirdzniecības operācijas jēdziens attiecas uz pārdošanu, kas aplūkota pati par sevi. Tā mērķis ir no normālās vērtības noteikšanas izslēgt situācijas, kurās pārdošana pašmāju tirgū nav notikusi parastos tirdzniecības apstākļos, it īpaši, ja prece tiek pārdota par cenu, kas ir zemāka par ražošanas izmaksām, vai ja darījumi notiek starp asociētiem partneriem vai partneriem, kas noslēguši vienošanos par kompensāciju (skat. spriedumu, 2014. gada 1. oktobris, *Padome/Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 56 Šajā lietā nav strīda par to, ka, lai salīdzinātu attiecīgā produkta normālo vērtību ar šī produkta eksporta cenām, prasītājas ražotā attiecīgā produkta 784 veidus, kas identificēti ar produktu kontroles numuriem, Komisija izmantoja izmeklēšanas ietvaros. Tā atklāja, ka attiecībā uz 21 produktu veidu pārdošanas apjoms pašmāju tirgū bija mazāks par 5% no eksporta uz Savienību apjoma, tādējādi attiecīgā pārdošana pašmāju tirgū nebija reprezentatīva pamatregulas 2. panta 2. punkta izpratnē. Turklāt secinājums, saskaņā ar kuru saistībā ar prasītājas pašmāju pārdevumu mazāko daļu Komisija, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, uzskatīja, ka pārdošanas cena bija zemāka par ražošanas izmaksām šīs pašas regulas 2. panta 4. punkta izpratnē, ir rezultāts tam, ka Komisija ir noraidījusi lūgumu atskaitīt pārstrādātos metāllūžņus no attiecīgajām ražošanas izmaksām, ko prasītāja bija lūgusi 54. dokumenta, kas pievienots atbildei uz antidempinga anketu, tabulā.
- 57 Kā izriet no šī sprieduma 30., 48. un 50. punkta, prasītāja šī pamata atbalstam norāda, ka, atsakoties atskaitīt pārstrādāto metāllūžņu vērtību no attiecīgās preces ražošanas izmaksām, Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 3. un 5. punktu un pieļāvusi pilnvaru nepareizu izmantošanu.

- 58 Pirmkārt, saistībā ar apgalvoto pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar šo tiesību normu, ja parastajās tirdzniecības operācijās nav novērojams identiskas preces noiets vai tas nav pietiekams, vai arī šāds noiets konkrētā tirgus situācijā neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, līdzīga produkta normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām preces izcelsmes valstī, kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas saprātīgā apmērā, kā arī saprātīgā peļņa, vai arī pamatojoties uz parastajās tirdzniecības operācijās izmantotajām eksporta cenām, eksportējot precī uz atbilstīgu trešo valsti, ar noteikumu, ka šīs cenas ir reprezentatīvas cenas. Šajā pašā tiesību normā ir precizēts, ka var tikt uzskatīts, ka attiecīgajam produktam iepriekšējā teikuma izpratnē ir īpaša tirgus situācija, *inter alia*, ja cenas ir mākslīgi pazeminātas, ja notiek ievērojama bartera tirdzniecība vai ja ir noslēgti nekomerciāli pārstrādes nolīgumi (spriedums, 2016. gada 15. septembris, *PT Musim Mas/Padome*, T-80/14, nav publicēts, EU:T:2016:504, 64. punkts).
- 59 Turklāt, kā ir norādīts iepriekš 52.–55. punktā, parastas tirdzniecības operācijas jēdziens, kas minēts pamatregulas 2. panta 3. punktā, normālās vērtības noteikšanas nolūkā ir vērsti uz to, lai, nosakot normālo vērtību, tiktu izslēgtas situācijas, kurās pārdošana pašmāju tirgū nav notikusi parastos komercdarbības apstākļos, it īpaši tad, ja prece tiek pārdota par cenu, kas ir zemāka par ražošanas izmaksām šīs pašas regulas 2. panta 4. punkta pirmās daļas izpratnē.
- 60 Tas, ka šajā lietā normālā vērtība tika aprēķināta saistībā ar noteiktu skaitu prasītājas deklarēto komercdarījumu, neizriet no konstatējuma par “konkrētā ražojuma īpašo situāciju tirgū” pamatregulas 2. panta 3. punkta izpratnē, pretēji tam, ko liek noprast prasītāja, bet tas tieši izriet no Komisijas secinājuma, saskaņā ar kuru attiecīgais produkts tika pārdots par cenām, kas ir zemākas par vienas vienības ražošanas izmaksām (fiksētām vai mainīgām), kurām pieskaitītas pārdošanas, administratīvās un citas vispārējās izmaksas pamatregulas 2. panta 4. punkta pirmās daļas izpratnē, pēc tam, kad Komisija bija noraidījusi prasītājas lūgumu atskaitīt metāllūžņus.
- 61 Līdz ar to pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpums, ciktāl tajā ir uzskaitītas dažādas situācijas, kurās noteikts pienākums izmeklēšanas iestādei noteikt ražotāja eksportētāja attiecīgā produkta normālo vērtību, katrā ziņā nevar tikt konstatēts apstrīdētās regulas atcelšanas nolūkā neatkarīgi no tā, ka tiek konstatēta šīs pašas regulas 2. panta 4. punkta neievērošana. Proti, kā ir norādīts iepriekš 60. punktā, ar apstrīdēto regulu ir izslēgti atsevišķi iekšējie pārdošanas darījumi, nosakot normālo vērtību, pamatojoties uz to, ka tie nebija peļņu nesoši pamatregulas 2. panta 4. punkta izpratnē, un prasītāja pārējā daļā šīs prasības ietvaros neapstrīd Komisijas izmantoto metodi normālās vērtības aprēķināšanai, kāda tā ir norādīta pamatregulas 2. panta 3. punktā.
- 62 Otrām kārtām, runājot par apgalvoto pamatregulas 2. panta 5. punkta pārkāpumu, ir jāatgādina, ka konstatējums, saskaņā ar kuru attiecīgā produkta pārdošana nebija peļņu nesoša pamatregulas 2. panta 4. punkta izpratnē, bija sekas tam, ka Komisija pietiekamu pierādījumu neesamības gadījumā atteicās apmierināt lūgumu par pārstrādāto metāllūžņu, kas rodas no karstā velmējuma ruļļu zaudējumiem, kuri rodas attiecīgā produkta saražošanas brīdī, vērtības atskaitīšanu no attiecīgā produkta ražošanas izmaksām. Prasītāja uzskata, ka ar minēto atteikumu papildus pamatregulas 2. panta 3. punktam tiek pārkāpts šīs regulas 2. panta 5. punkts, jo Komisija kļūdaini ir atteikusies ņemt vērā tās grāmatvedības reģistrus un tās izmaksu sadales metodi, kas piemērota ražošanas zudumiem.
- 63 No pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 5. punkta pirmā daļa) izriet, ka ražošanas izmaksas parasti tiek aprēķinātas, pamatojoties uz izmeklēšanai pakļautās puses grāmatvedības reģistriem, ar nosacījumu, ka šādi reģistri ir saskaņā ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem attiecīgajā valstī un ka ir parādīts, ka tie pieņemami atspoguļo ar attiecīgā produkta ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas.
- 64 Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punkta otro daļu (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 5. punkta otrā daļa), ja izmaksas, kas saistītas ar izstrādājuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, ražošanu un pārdošanu, nav pienācīgi atspoguļotas attiecīgās puses reģistros, tās koriģē vai nosaka, pamatojoties uz citu tās

pašas valsts ražotāju vai eksportētāju izmaksām vai arī, ja šāda informācija nav pieejama vai izmantojama, uz citiem pamatotiem apsvērumiem, iekļaujot informāciju, kas iegūta no citiem reprezentatīviem tirgiem.

- 65 Pamatregulas 2. panta 5. punkta trešajā daļā (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 5. punkta trešā daļa) ir piebilsts, ka tiek ņemti vērā pierādījumi, kas ir iesniegti par izmaksu pienācīgu sadali, ar nosacījumu, ka ir pierādīts, ka šāda veida sadalīšana ir tikusi pastāvīgi izmantota iepriekš.
- 66 Tādējādi no pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas teksta izriet, ka izmeklēšanai pakļautās puses grāmatvedības reģistri ir privilēģēts informācijas avots, lai noteiktu attiecīgā produkta ražošanas izmaksas, un ka principā tiek izmantoti minētajos reģistros iekļautie dati, savukārt to koriģēšana vai aizstāšana ar kādu citu saprātīgu bāzi ir izņēmums. Ņemot vērā principu, saskaņā ar kuru atkāpe vai izņēmums no vispārīgā noteikuma ir jāinterpretē šauri, ir jāsecina, ka no pamatregulas 2. panta 5. punkta izrietošais izņēmuma režīms ir jāinterpretē šauri (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 15. septembris, *PT Musim Mas/Padome*, T-80/14, nav publicēts, EU:T:2016:504, 68., 69. un 83. punkts).
- 67 Turklāt, runājot par pienākumu pierādīt apstākļus, kas attaisnotu pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas piemērošanu, ir jāuzskata, ka iestādēm, kad tās saskata nepieciešamību atteikties no izmeklēšanai pakļautās puses uzskaites dokumentācijā norādīto ražošanas izmaksu izmantošanas un to vietā izmantot kādu citu cenu, kas uzskatāma par pamatotu, ir jāpamatojas uz pierādījumiem vai vismaz norādēm, kas ļauj konstatēt faktora, sakarā ar kuru tiek veikta korekcija, esamību (spriedums, 2016. gada 15. septembris, *PT Musim Mas/Padome*, T-80/14, nav publicēts, EU:T:2016:504, 82. punkts).
- 68 Visbeidzot, ir jāatgādina, ka tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā iestādēm ir plaša rīcības brīvība iestāžu pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ (skat. spriedumu, 2009. gada 23. septembris, *Dongguan Nanzha Leco Stationery/Padome*, T-296/06, nav publicēts, EU:T:2009:347, 40. punkts un tajā minētā judikatūra). Tāpēc, pārbaudot šo iestāžu veikto vērtējumu, Savienības tiesai ir jāpārbauda tikai tas, vai ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir pareizi konstatēti, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (skat. spriedumus, 2004. gada 28. oktobris, *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, T-35/01, EU:T:2004:317, 48. un 49. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2006. gada 4. oktobris, *Moser Baer India/Padome*, T-300/03, EU:T:2006:289, 28. punkts un tajā minētā judikatūra). Šī ierobežotā tiesas pārbaude it īpaši attiecas vienīgi uz izvēli starp dažādām dempinga starpības aprēķināšanas metodēm un uz preces normālās vērtības novērtējumu (skat. spriedumu, 2009. gada 23. septembris, *Dongguan Nanzha Leco Stationery/Padome*, T-296/06, nav publicēts, EU:T:2009:347, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 69 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai Komisijas atteikums akceptēt pārstrādāto metāllūžņu atskaitīšanu, kādu to apgalvo prasītāja, no attiecīgās preces ražošanas izmaksām ir pretrunā pamatregulas 2. panta 5. punktam.
- 70 Vispirms ir skaidrs, kā izriet no iepriekš 66. un 67. punktā atgādinātās judikatūras, ka pamatregulas 2. panta 5. punktā Komisijai nav noteikts pienākums bez nosacījumiem un, neveicot vajadzīgās pārbaudes, pieņemt informāciju attiecībā uz ražošanas izmaksām un metāllūžņu atskaitīšanu, kas ietverta prasītājas grāmatvedības reģistros.
- 71 Šo secinājumu apstiprina pamatregulas 6. panta 8. punkts (tagad Regulas 2016/1036 6. panta 8. punkts), kurā ir paredzēts, ka, izņemot apstākļus, kas ir paredzēti pamatregulas 18. pantā (tagad Regulas 2016/1036 18. pants), ciktāl iespējams, ir jāpārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas, ar kuru ir pamatoti secinājumi, precizitāte (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 15. jūnijs, *T.KUP*, C-349/16, EU:C:2017:469, 32. punkts), un tas tā ir, neraugoties uz prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuru, pirmkārt, izmaksu sadales metode, saukta par "Standarta ražošanas pašizmaksu

sistēmu”, ko tā esot izmantojusi attiecīgā produkta ražošanas izmaksu aprēķināšanai, esot labi zināma un akceptēta un, otrkārt, grāmatvedības dokumenti esot tikuši iegrāmatoti atbilstoši Taivānā akceptētajiem vispārējiem grāmatvedības principiem. Tāpat Antidempinga nolīguma 6.6. pantā ir paredzēts, ka, izņemot 6.8. pantā paredzētos apstākļus, iestādes izmeklēšanas laikā pārlicinās par “ieinteresēto pušu sniegtās informācijas, uz kuru balstās to atzinumi, pareizību”. Šis pārbaudes pienākums saistībā ar antidempinga pasākumu noteikšanu ir tāda vispārīgāka principa izpausme, kurš visām iestādēm, neraugoties uz to plašo rīcības brīvību, uzliek pienākumu veikt precīzu pārbaudi un pamatot savu vērtējumu ar pietiekamas kvalitātes pierādījumiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 12. decembris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler/Padome*, T-643/11, EU:T:2014:1076, 101. punkts (nav publicēts)).

- 72 Šajā kontekstā tostarp ir jāatgādina, ka no pamatregulas 6. panta 2. punkta (tagad Regulas 2016/1036 6. panta 2. punkts) izriet, ka anketu sagatavo un nosūta ieinteresētajām pusēm Komisijas dienesti, lai iegūtu antidempinga izmeklēšanai nepieciešamo informāciju, un ka minētajām pusēm ir jāsniedz šiem dienestiem informācija, kas tiem ļaus veikt antidempinga izmeklēšanu (spriedums, 2017. gada 14. decembris, *EBMA/Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 50. un 51. punkts).
- 73 Šo secinājumu apstiprina arī pamatregulas 16. panta 1. un 3. punkts (tagad Regulas 2016/1036 16. panta 1. un 3. punkts), saskaņā ar kuru, pirmkārt, Komisijai ir tiesības veikt apmeklējumus, lai tostarp pārbaudītu sniegto informāciju par dempingu un zaudējumiem, un, otrkārt, attiecīgie uzņēmumi tiek informēti par to, kāda veida informācija ir jāpārbauda, un par visu citu informāciju, kas ir jāsniedz šo apmeklējumu gaitā, un tas neliedz uz vietas pieprasīt citus precizējumus, ņemot vērā iegūto informāciju. No tā it īpaši izriet, ka saistībā ar attiecīgā uzņēmuma reģistros ietvertu informāciju ir jāspēj veikt šķērspārbaudes.
- 74 Proti, viens no instrumentiem, kas ir iestādes, kura veic izmeklēšanu, lai izpildītu savu pienākumu saskaņā ar pamatregulas 6. panta 8. punktu, rīcībā, ir pārbaudes apmeklējums uz vietas saskaņā ar šīs pašas regulas 16. pantu, ja minētā iestāde uzskata to par lietderīgu. Antidempinga nolīguma 6.7. pantā ir paredzēts, ka, “lai pārbaudītu sniegto informāciju vai iegūtu papildu ziņas, institūcijas var pēc vajadzības veikt izmeklēšanu citu Dalībvalstu teritorijā, ar noteikumu, ka tās saņem attiecīgo firmu piekrišanu un paziņo attiecīgās Dalībvalsts valdības pārstāvjiem, un ja vien attiecīgā Dalībvalsts neiebilst pret šo izmeklēšanu”.
- 75 Kā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, lietas dalībnieku atbildes uz pamatregulas 6. panta 2. punktā paredzēto anketu, kā arī šīs pašas regulas 16. pantā paredzētā vēlākā pārbaude, ko Komisija var veikt uz vietas, ir būtiskas antidempinga procedūras norisē (skat. spriedumu, 2015. gada 30. aprīlis, *VTZ u.c.*, T-432/12, nav publicēts, EU:T:2015:248, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 76 Ir arī jāatgādina, ka pamatregulas 18. panta 3. punktā (tagad Regulas 2016/1036 18. panta 3. punkts) ir paredzēts, ka, “ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, tā tomēr būtu jāņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pierādāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi”. Turklāt no pamatregulas 18. panta 3. un 6. punkta (tagad Regulas 2016/1036 18. panta 3. un 6. punkts) izriet, ka informācija, kādu ieinteresētajām pusēm ir pienākums sniegt Komisijai, Savienības iestādēm ir jāizmanto secinājumu par antidempinga izmeklēšanu izdarīšanai un ka šīs pašas puses nevar izlaist atbilstošo informāciju. Konkrētā informācijas elementa nepieciešamība ir izvērtējama katrā atsevišķā gadījumā (spriedums, 2017. gada 14. decembris, *EBMA/Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 52. punkts).
- 77 Turklāt, kā to ir norādījusi Savienības tiesa, Komisijai, protams, kā izmeklējošai iestādei ir pienākums noteikt, vai pastāv dempings, zaudējumi un cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām un zaudējumiem. Tomēr, tā kā nevienā pamatregulas normā Komisijai nav piešķirtas pilnvaras piespiest

ieinteresētās puses piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju, tad šī iestāde ir atkarīga no šo pušu brīvprātīgas sadarbības, lai tai sniegtu nepieciešamo informāciju (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 30. aprīlis, *VTZ u.c./Padome*, T-432/12, nav publicēts, EU:T:2015:248, 29. punkts).

- 78 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pārbaude ir vērsta uz to, lai Komisija varētu izpildīt tās uzdevumu, it īpaši – saprast un pārbaudīt datu izstrādāšanas noteikumus, un, vispārīgāk, pārliecināties, ka informācija, ko ir sniedzis uzņēmums, kas ir pakļauts pārbaudei, ir “pareiza”, bet tam, cik vien labi un izsmeloši iespējams, ir jāatbild uz Komisijas uzdotajiem jautājumiem un tas nedrīkst atteikties sniegt visus vajadzīgos datus un paskaidrojumus, lai tā varētu veikt vajadzīgās šķērs pārbaudes, lai pārbaudītu iesniegto datu pareizību, un nonāktu pie saprātīgi pareiziem secinājumiem savlaicīgi, katrā ziņā pirms pārbaudes beigām, jo pretējā gadījumā tie vairs nevar tikt ņemti vērā. Kā to pamatoti ir norādījuši persona, kas iestājusies lietā, tas tā ir it īpaši tad, ja, kā tas ir šajā lietā, runa ir par skaitliskiem datiem, ko var apkopot, pamatojoties uz dažādiem pieņēmumiem, un kuru pārbaude ir būtiska, lai nodrošinātu procesa integritāti, it īpaši, ja turklāt netiek apstrīdēts, ka prasītāja ir paziņojusi parniecīgu ieguvumu no [konfidenciāli]¹ attiecīgās produkta pārdošanas pašmāju tirgū.
- 79 Attiecībā uz šo pēdējo aspektu it īpaši ir jāatgādina, kā tas it īpaši ir norādīts iepriekš 54. un 55. punktā, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 4. punkta pirmo daļu attiecīgās preces pārdevumi eksportētājās valsts iekšējā tirgū par cenām, kas ir zemākas par vienas vienības (fiksētajām un mainīgajām) ražošanas izmaksām, pieskaitot pārdošanas, administratīvās un citas vispārējās izmaksas, noteiktos apstākļos var tikt uzskatīti par tādiem, kas nav notikuši parastās tirdzniecības operācijās. Parasta tirdzniecības darījuma jēdziens ir paredzēts, lai, nosakot normālo vērtību, izslēgtu situācijas, kurās pārdošana pašmāju tirgū nav notikusi parastos komercdarbības apstākļos, it īpaši, ja prece tiek pārdota par cenu, kas ir zemāka par ražošanas izmaksām (skat. spriedumu, 2014. gada 1. oktobris, *Padome/Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 80 Pārdošanas rentabilitātes pārbaude pašmāju tirgū tādējādi ir būtisks antidempinga izmeklēšanas elements. Šim nolūkam antidempinga anketā it īpaši ir iekļautas divas sadaļas “Ražošanas izmaksas” (F sadaļa) un “Rentabilitāte” (G sadaļa). Pārbaude uz vietas ļauj Komisijai veikt vēl citas pārbaudes pēc no uzņēmuma, saistībā ar kuru tiek veikta pārbaude, saņemtajām atbildēm.
- 81 Komisija uzskata, ka izmeklēšanā atklājās, ka grāmatvedības metode, ko prasītāja izmantoja, lai varētu iegrāmatot attiecīgo metāllūžņu atskaitīšanu, tai ļāva sākotnēji atskaitīt ražošanas procesā radušos materiālos zaudējumus, bet pēc tam no tiem, kuri tika pārveidoti par metāllūžņiem, radušos materiālos zaudējumus, un tas galu galā izraisīja to divkāršu atskaitīšanu no ražošanas izmaksām. Lai gan prasītāja mēģināja izskaidrot savu izmaksu iegrāmatošanas sistēmu pārbaudes uz vietas laikā, tikai pēc pagaidu regulas pieņemšanas tā savos apsvērumos par 2015. gada 20. aprīļa pagaidu secinājumiem ir paskaidrojusi, ka tās analītiskajā grāmatvedības sistēmā zaudējumi, kas radušies no metāllūžņiem, patiesībā esot daļa no vispārējām ražošanas izmaksām, kas nozīmē, ka tie nav iekļauti ražošanas izmaksās.
- 82 Komisija šajā ziņā norāda, ka prasītājas izmantotā ļoti īpašā izmaksu sadales metode, kas ir balstīta “uz pašizmaksām”, jo tā saskaņā ar pašas prasītājas skaidrojumiem ražošanas zaudējumus uz vienu vienību attiecina uz dažādu konvertēšanas izmaksu elementiem, piemēram, darbaspēka izmaksām, amortizācijas izmaksām, elektroenerģijas izmaksām vai citām konvertēšanas izmaksām, izraisa to, ka dati par labi noteiktām ražošanas izmaksām un vispārēji dati par vispārējām izmaksām tiek sajaukti, kas tādējādi rada ražošanas zaudējumu dubultas atskaitīšanas un izmaksu, kuras tā ietver, mākslīgas samazināšanas risku, un neļauj precīzi pārbaudīt, vai ar ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas ir saprātīgi atspoguļotas grāmatvedības reģistros.

1 Konfidenciālie dati ir aizsegti.

- 83 Turklāt Komisija norāda, ka, lai pārbaudītu prasītājas apgalvojuma ticamību, saskaņā ar kuru ražošanas izmaksas bija jāsamazina lūgtās metāllūžņu atskaitīšanas dēļ, tā saskārās ar citām problēmām. Pirmkārt, kā tas arī ir norādīts pagaidu regulas 76. apsvērumā, kura secinājumi ir apstiprināti apstrīdētās regulas 62. apsvērumā, Komisija atgādina, ka tā nevarēja ņemt vērā datus, kas attiecas uz karstā velmējuma ruļļu būtiska apjoma iepirkšanas cenu, kurus prasītāja bija iegādājusies no tās saistītā piegādātāja *LISCO*, jo šīs cenas netika noteiktas saskaņā ar neierobežotas konkurences principu, un šo secinājumu prasītāja nav apstrīdējusi. Otrkārt un galvenokārt, kā tas ir norādīts apstrīdētās regulas 61. apsvērumā, prasītāja nevienā administratīvā procesa brīdī nav sniegusi uzticamu un precīzu informāciju par faktisko nopirkto karstā velmējuma ruļļu daudzumu, kāds ir specifiski patērēts attiecīgā produkta ražošanas procesā, bet tā ir atsaukusies uz savām grāmatvedības metodēm, lai gan esot skaidrs, ka tā pārdod arī karstā velmējuma ruļļus, kuri tādējādi visi šajā procesā nav tikuši izmantoti.
- 84 Šajā ziņā Komisija apgalvo, pirmkārt, ka tabulā par ražošanas izmaksām, par ko ir runa prasītājas atbildes uz antidempinga anketu 54. pielikumā, nav norādīts kopējais karstā velmējuma ruļļu “daudzums”, kāds ir “nopirkts un patērēts” attiecīgās preces ražošanas procesā, taču tā pārdod arī karstā velmējuma ruļļus.
- 85 Otrkārt, Komisija apgalvo, ka pārskatītajā tabulā attiecībā uz attiecīgā produkta ražošanas izmaksām, kuru prasītāja pārbaudes apmeklējuma beigās 2014. gada 17. novembrī iesniedza, atbildot uz šī apmeklējuma sākumā izteikto lūgumu sniegt informāciju par no *LISCO* iepirkto karstā velmējuma ruļļu daudzumu, it īpaši tāpēc, ka, pirmkārt, sākotnējā tabulā par attiecīgā produkta ražošanas izmaksām netika nošķirtas produkta, kas izgatavots no ruļļiem, kuri iepirkti no *LISCO*, ražošanas izmaksas un produkta, kas izgatavots no prasītājas saražotajiem ruļļiem, ražošanas izmaksas un, otrkārt, prasītāja nav atsevišķi deklarējusi karstā velmējuma ruļļu ražošanas izmaksas un no tiem izgatavotā attiecīgā produkta ražošanas izmaksas, bija norādīta vienīgi nopirkto ruļļu “iegādes vērtība”, nevis to daudzums, kā tas tika prasīts.
- 86 Treškārt, Komisija apgalvo, ka otrajā pārskatītajā tabulā par ražošanas izmaksām, ko prasītāja iesniegusi pēc pārbaudes uz vietas apmeklējuma 2014. gada 21. novembrī, kura laikā Komisija lūdza prasītājai, lai tā 54. dokumentā ietvertajā tabulā, kurš pievienots atbildei uz antidempinga anketu, tai norādītu vietu, kur ir informācija par karstā velmējuma ruļļu” faktisko apjomu, kas “iepirkts un patērēts attiecīgā produktu ražošanā”, paskaidrojot, ka tai bija jāaizstāj dati, kas attiecas uz ruļļu iegādi, ar datiem, kas attiecas uz prasītājas pašas veikto ražošanu, ražošanas izmaksas uz vienu vienību bija zemākas par tām, kas tika norādītas antidempinga anketā un pārbaudītas uz vietas, un tādējādi tās nevarēja tikt izmantotas, ciktāl tās vairs nevarēja tikt pārbaudītas.
- 87 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka prasītāja neapstrīd, ka tā nevienā brīdī nav norādījusi precīzo to karstā velmējuma ruļļu daudzumu, kāds iepirkts no ar to saistītā piegādātāja *LISCO*, kuri tika konkrēti izmantoti attiecīgā produkta ražošanā.
- 88 Kā ir norādīts iepriekš 78. punktā, un pat pieņemot, ka prasītāja savlaicīgi ir iesniegusi visus vajadzīgos skaidrojumus par tās izmantoto izmaksu sadales metodi un ka minētā metode varētu tikt uzskatīta par plaši pieņemtu un zināmu, Komisija katrā ziņā bija tiesīga prasīt, lai prasītāja tai iesniedz visu būtisko informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai saprastu attiecīgo datu izstrādes kārtību un lai pārbaudītu lūgto metāllūžņu atskaitīšanu, konkrētāk, informāciju, kas attiecas uz visiem karstā velmējuma ruļļu daudzumiem, kādi tika konkrēti izmantoti attiecīgā produkta ražošanā, un kas bija galvenais faktors attiecīgā ražojuma ražošanas izmaksās, bez kuras informācija, kas izklāstīta vērtību formā, nevar tikt pārbaudīta ar salīdzināšanu un nav iespējams veikt pareizu pārdevumu rekonsiliāciju. Kā to pamatoti apgalvo Komisija un persona, kas iestājusies lietā, un kā tas izriet no apstrīdētās regulas 61. apsvēruma, informāciju, kas izteikta vērtību formā un izklāstīta kontos, ir jāspēj pārbaudīt, cik vien iespējams, ar uzticamiem kvantitatīviem datiem, lai nodrošinātu, ka konti rada patiesu priekšstatu par uzņēmuma stāvokli, un lai šajā lietā varētu tikt pārbaudīts prasītājas piemēroto izmaksu sadales metodes atbilstīgums.

- 89 Nevar tikt atbalstīti argumenti, kurus izvirzījusi prasītāja, lai attaisnotu to, ka netika sniegta informācija par precīzu karstā velmējuma ruļļu iepirkšanas apjomu, kāds konkrēti ticis izmantots attiecīgā produkta ražošanai.
- 90 Vispirms, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, antidempinga anketas 6. punkta F iedaļas “Ražošanas izmaksas” 2. punktā “Produkta, uz kuru attiecas izmeklēšana, ražošanas process un ražošanas izmaksas” patiešām ir prasīts sniegt informāciju par “izejmateriālu, kas tiek izmantoti izmeklēšanai pakļautās preces ražošanā, kopējo iepirkuma apjomu”, taču, kā tas izriet no šī sprieduma 102. punkta, prasītāja šajā saistībā ir iesniegusi 56. dokumentu, kas attiecas uz visu karstā velmējuma ruļļu apjomu, saistībā ar visiem produktiem, kas tiek ražoti no šiem ruļļiem, nenorādot ruļļus, kas tiek izmantoti tikai attiecīgā produkta ražošanai.
- 91 Turklāt, it īpaši, kā tas ir norādīts iepriekš 85. punktā, tā kā prasītāja vienā un tajā pašā tabulā, kas izklāstīta 54. dokumentā, kurš iesniegts, atbildot uz antidempinga anketu, bija sagrupējusi tā attiecīgā produkta ražošanas izmaksas, kuru tā ražoja no karstā velmējuma ruļļiem, kurus tā ražojusi “pati”, un tā attiecīgā produkta ražošanas izmaksas, kuru tā ražoja, izmantojot “iepirktos” karstā velmējuma ruļļus, un tā kā tajā tā nebija atsevišķi norādījusi karstā velmējuma ruļļu ražošanas izmaksas un no tiem saražotā attiecīgā produkta ražošanas izmaksas, Komisija, nepieļaujot acimredzamu kļūdu, varēja uzskatīt, ka tai nav iespējams pārbaudīt, vai visas izmaksas ir uzticami atspoguļotas deklarētajās ražošanas izmaksās, un ka īpaša uzmanība ir jāpievērš pareizai izmaksu sadalei, izmantojot informāciju par patērētajiem apjomiem.
- 92 Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, pagaidu secinājumos un pagaidu regulas 76. apsvērumā norādītais apstāklis, saskaņā ar kuru, ņemot vērā saikni starp prasītāju un tās piegādātāju *LISCO*, Komisijai, nosakot attiecīgās preces ražošanas izmaksas, bija jānomaina karstā velmējuma ruļļu, kas nopirkti no *LISCO*, iepirkuma izmaksas ar pašas prasītājas saražoto karstā velmējuma ruļļu ražošanas izmaksām, nekādi neatbrīvo prasītāju no pienākuma pēc Komisijas tieša pieprasījuma sniegt visu vajadzīgo un uzticamo informāciju par to karstā velmējuma ruļļu daudzumu, kas iepirkti un patērēti attiecīgā produkta ražošanā.
- 93 Proti, tā kā minētā informācija nebija sniegta, Komisijai, lai novērtētu pieprasīto metāllūžņu atskaitījumu un aizstātu nezināmus no *LISCO* iepirktus daudzumus, kas konkrēti ir paredzēti attiecīgā produkta ražošanai, neatkarīgi no to pielietojuma bija jāpaļaujas uz karstā velmējuma ruļļu daudzumu attiecību. Turklāt, lai veiktu no *LISCO* iepirkto karstā velmējuma ruļļu izmaksu nomaiņu, būtu bijis jāzina precīzs attiecīgo ruļļu apjoms tiktāl, ciktāl prasītājas ražošanas izmaksas tika piemērotas šim apjomam. Visbeidzot, kā Komisija arī ir pamatoti norādījusi, tā kā plakanā aukstā velmējuma produkta ražošanas no karstā velmējuma ruļļiem process ir tāds pats neatkarīgi no tā, vai pēdējie minētie tiek iepirkti vai ir pašu ražoti, un tādējādi abos gadījumos ir jābūt vienādei izmaksu/metāllūžņu attiecībai, ir būtiski, lai rīcībā būtu dati par iepirkto ruļļu apjomu, lai pārbaudītu, vai abi ražošanas procesi noved pie viena un tā paša rezultāta, un tādējādi apstiprinātu datu, kuri attiecas uz pašu saražoto karstā velmējuma ruļļu apjomu, derīgumu.
- 94 Turklāt arī arguments, ko prasītāja izvirzījusi, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu, un tiesas sēdē, saskaņā ar kuru informācijas meklēšana par precīzo karstā velmējuma ruļļu daudzumu, kāds iegādāts, lai ražotu tieši attiecīgo produktu, būtu nesamērīgs darba apjoms, Komisijai neuzstājot, un saskaņā ar kuru prasītāja varēja legītimi uzskatīt, ka šī informācija vairs nebija nepieciešama, ir jānoraida, ciktāl, pirmkārt, Komisija nevienā brīdī nav izteikusi nekādu nodomu atteikties no minētās informācijas saņemšanas un, otrkārt, prasītāja nav izrādījusi rūpību, lai no minētās iestādes iegūtu informāciju par to, vai prezumētā atteikšanās no pieprasītās informācijas ir pastāvoša. Kā Komisija ir arī pamatoti norādījusi, tā pie minētā lūguma sniegt informāciju papildu anketā, kas tika sastādīta pēc 2015. gada 9. februāra pārbaudes apmeklējuma, nav atgriezies tikai tādēļ, ka šī anketa attiecās tikai uz pārdošanu eksportam un tai nebija nekādas ietekmes uz attiecīgo lūgumu.

- 95 Komisija norāda, ka, tā kā tā līdz ar to nevarēja pārbaudīt pieprasītā metāllūžņu atskaitījuma pareizību, jo nebija pilnīgas un uzticamas informācijas par apjomiem, ko tā bija lūgusi, tā, lai pareizi izpildītu savu uzdevumu pārbaudīt prasītājas iesniegto datu pareizību saskaņā ar prasībām, kas izriet it īpaši no pamatregulas 6. panta 8. punkta, it īpaši, pamatojoties uz prasītājas sniegtajiem datiem un skaidrojumiem, aprēķināja pārstrādājamo metāllūžņu daudzumu, kāds radies attiecīgās preces ražošanas procesā, vispirms aprēķinot attiecīgā produkta kopējo apjomu, kas saražots no karstā velmējuma ruļļiem, kuri iepirkti vai pašu ražoti, attiecībā uz trīs attiecīgā produkta kategorijām, kas kopā veido 87,5 % no kopējās produkcijas apjoma. No Komisijas skaidrojumiem izriet, ka karstā velmējuma ruļļu apjoms, kas faktiski tiek patērēts attiecīgā produkta ražošanas procesā, ir aprēķināts, dalot kopējo iepirkto karstā velmējuma ruļļu vērtību, kuri patērēti attiecīgā produkta ražošanas procesā, kā to norādījusi pati prasītāja 54. dokumentā, kas pievienots atbildei uz antidempinga anketu, ar vidējo svērto cenu izmeklēšanas laikposmā. Salīdzinājums starp abiem skaitļiem, pēc Komisijas domām, liecina, ka patērēto karstā velmējuma ruļļu apjoms ir gandrīz līdzvērtīgs saražotā attiecīgā produkta apjomam; šis secinājums attiecas gan uz iegādātajiem ruļļiem, gan arī pašu ražotajiem ruļļiem. Līdz ar to secinājums, saskaņā ar kuru, ņemot vērā iesniegtos datus, pieprasītā metāllūžņu atskaitīšana jau ir tikusi veikta un tādējādi nevar tikt piekrists to veikt otrreiz, jo pretējā gadījumā attiecīgā summa tiktu divkārsā apmērā atskaitīta no dažādu attiecīgo produktu veidu ražošanas izmaksām, tika izskaidrots pagaidu regulas 77. apsvērumā un pagaidu secinājumu 2. pielikumā.
- 96 Savos apsvērumos par pagaidu secinājumiem prasītāja apstrīdēja šos secinājumus, pirmo reizi paskaidrojot, ka ar metāllūžņiem saistītie zaudējumi, proti, karstā velmējuma ruļļi, kas pārtapuši metāllūžņos, tika ieskaitīti kā daļa no vispārējām ražošanas izmaksām, un izsniedzot to ražošanas izmaksu tabulas trešo versiju, kurā ir norādīti zaudējumi, kas saistīti ar metāllūžņiem, kuras atrodas atsevišķā ailē, pārnesot noteiktas vispārējās izmaksas šajā jaunajā kolonnā. Tādējādi, kā izriet no apstrīdētās regulas 60. apsvēruma, atbilstoši prasītājas skaidrojumiem ražošanas zudumi ir galaproduktā nekonvertēto materiālu izmaksu kopsumma, kurai pieskaitītas vispārējās ražošanas izmaksas, kas piesaistītas ražošanas zudumiem.
- 97 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka šie paskaidrojumi par prasītājas ražošanas izmaksu sadalījuma metodi pirmo reizi tika iesniegti tikai atbildē uz pagaidu secinājumiem, pat neatkarīgi no tā, vai minētā metode, kā to apgalvo prasītāja, ir “labi pazīstama un plaši akceptēta” un vai attiecīgie grāmatvedības dokumenti ir “atbilstoši attiecīgās valsts vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem” pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 5. punkta pirmā daļa) izpratnē. Prasītājai, sākot no procesa sākuma un rīkojoties atbilstoši savām labākajām iespējām, bija jāsniedz Komisijai visa informācija, kas varētu būt noderīga labai minētās metodes izpratnei, lai neriskētu radīt šķēršļus antidempinga procedūras pareizai norisei un lai ļautu Komisijai savlaicīgi veikt nepieciešamās pārbaudes.
- 98 Otrkārt, Komisija ir norādījusi, ka, analizējot pēc pagaidu secinājumiem iesniegtos datus, papildus tam, ka vispārējo ražošanas izmaksu samazinājumu deklarētā summa jaunajā tabulā atbilda deklarēto zaudējumu kopsummai, deklarētā metāllūžņu vērtība, lai atskaitītu izmaksas, proti, [konfidenciāli] jaunos Taivānas dolārus (TWD), patiesībā bija augstāka par to izejvielu vērtību, kas ietilpst ražošanas zaudējumos, proti, par metāllūžņiem, [konfidenciāli] TWD apmērā.
- 99 Ir jāuzskata, ka, ņemot vērā Komisijas rīcībā esošos datus un skaidrojumus, nešķiet, ka iepriekš 95.–98. punktā rezumētajos tās vērtējumos būtu pieļauta acīmredzama kļūda, tādēļ Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu, varēja uzskatīt, ka apsvērumos par pagaidu secinājumiem sniegtā informācija bija gan novēlota, gan neuzticama.
- 100 Turklāt un katrā ziņā, kā tas it īpaši ir norādīts iepriekš 83.–87. punktā, ne apsvērumos par pagaidu secinājumiem, ne apsvērumos par galīgajiem secinājumiem prasītāja nav tieši sniegusi precīzu informāciju par faktiskajiem karstā velmējuma ruļļu daudzumiem, kādi iepirkti un izmantoti attiecīgās

- preces ražošanai, neraugoties uz tiešu lūgumu, ko šajā ziņā izteikusi Komisija jau no pārbaudes apmeklējuma sākuma, un neraugoties uz to, ka, pretēji prasītājas apgalvojumiem, Komisija to pārbaudes apmeklējuma pirmajā dienā bija brīdinājusi par sekām, ja šī informācija netiks sniegta.
- 101 Ir arī jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru tā ir iesniegusi visus nepieciešamos elementus, lai Komisija pati varētu pietiekami precīzi noteikt iepirkto karstā velmējuma ruļļu daudzumu, kāds tiek izmantots konkrēti attiecīgās preces ražošanā.
- 102 Pretēji replikā izteiktajiem apgalvojumiem, ne 56. dokumentā, kas pievienots atbildei uz anketu, kurā ir sniegta informācija par kopējo nopirkto karstā velmējuma ruļļu apjomu, nedz 6. dokumentā “Pārdevumu rekonsiliācija” ietvertajā tabulā, kas izriet no pārbaudes, nav ietverta informācija par karstā velmējuma ruļļu apjomu, kāds tiek “patērēts attiecīgās preces ražošanā”, tāpēc it īpaši ir skaidrs, ka prasītāja ražo arī citus produktus, nevis tikai attiecīgo produktu, it īpaši karstā velmējuma ruļļus (19 000 tonnas tās pašmāju tirgū), un izmanto “melnos” karstā velmējuma ruļļus, lai ražotu “balto” karstā velmējuma ruļļus, proti, “melnos” ruļļus, kas ir tikuši atkārtoti uzkaršēti un kodināti. Šajā sakarā persona, kas iestājusies lietā, pamatoti norāda, ka no prasītājas iesniegtās informācijas, tostarp no 10. dokumenta, kas tika iegūts pārbaudē, izriet, ka prasītāja izmeklēšanas laikposmā ir saražojusi 200 000 tonnu “balto” karstā velmējuma ruļļu, bet tas ir nozīmīgi salīdzinājumā ar nerūsējošā tērauda auksto velmējuma ruļļu daudzumu (550 000 tonnas), kāds saražots vai pārdots.
- 103 Skaidrojums, kas pirmo reizi tika sniegts replikas rakstā un saskaņā ar kuru no *LISCO* iegādātie karstā velmējuma ruļļi ir “melnie ruļļi”, kā norādīts 56. dokumentā, kas pievienots atbildei uz antidempinga anketu, proti, pusfabrikāti, no kuriem daži produkti, kas tika pārdoti un netiek patērēti attiecīgās preces ražošanā, ir iekļauti 6. dokumentā “Pārdevumu rekonsiliācija” ietvertajā tabulā, kurš tika iegūts pārbaudē, līdz ar ko visi citi “melnie ruļļi” tiek izmantoti attiecīgās preces ražošanai, katrā ziņā ir jānoraida kā novēlots, jo Komisija vairs nevar pārbaudīt tajā ietverto datu pareizību, lai gan nekas neliedza prasītājai iesniegt šos precizējumus, it īpaši, atbildot uz pagaidu secinājumiem vai uz galīgajiem secinājumiem un Komisijas atkārtotajiem lūgumiem, ka tai ir nepieciešama precīza informācija par dažādajiem karstā velmējuma ruļļiem, kas tiek patērēti attiecīgā produkta ražošanā. Šajā ziņā Komisija piebilst, ka 56. dokumentā, kurš ir pievienots atbildei uz antidempinga anketu, ietvertajās tabulās nav norādīti “melno ruļļu” pārdošanas apjomi, jo rindā “Pārdošanas apjomi” ir norādīta 0 par 2013. gada četriem trimestriem, un tas ir secinājums, kurš, iepriekš minētajā 6. dokumentā ietverto tabulu iesniedzot vienīgi pārbaudes laikā, nevar tikt grozīts, un ka, salīdzinot datus, kas attiecas uz prasītājas kopējo karstā velmējuma ruļļu patēriņu izmeklēšanas laikposmā, kurš ir izklāstīts iepriekš minētajā 56. dokumentā ietvertajās tabulās ([konfidenciāli] TWD), un datus, kuri attiecas uz karstā velmējuma ruļļu patēriņu, kā tas ir norādīts iepriekš minētajā 54. dokumentā ([konfidenciāli] TWD), patēriņš, kas ir norādīts pirmajā minētajā, ir ievērojami lielāks par to, kāds norādīts otrajā, un tas norāda uz to, ka karstā velmējuma ruļļu patēriņš neattiecas tikai uz attiecīgā produkta ražošanu, un vēl jo vairāk attaisno to, ka Komisija, lai pārbaudītu prasītājas sniegtās informācijas pareizību, prasīja sniegt informāciju par apjomiem, kādi tiek patērēti.
- 104 Jākonstatē, ka nešķiet, ka Komisija, ņemot vērā tās rīcībā esošos skaidrojumus, šo vērtējumu formulējumā būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu.
- 105 Katrā ziņā no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, lai gan prasītāja ir iesniegusi papildu informāciju pat pēc pārbaudes uz vietas apmeklējuma un cita veida papildu informāciju pēc pagaidu regulas pieņemšanas, tā nevienā brīdī nav iesniegusi karstā velmējuma ruļļu, kas tiek patērēti attiecīgā produkta ražošanai, precīzu daudzumu, kuru Komisija būtu varējusi uzskatīt par nepieciešamu, lai veiktu tās pārbaudes uzdevumu, ciktāl tostarp jautājums par lūgto metāllūžņu atskaitījumu ir saistīts ar karstā velmējuma ruļļu apjomu, kāds tiek patērēts attiecīgās preces ražošanā. Atsakoties sniegt attiecīgo informāciju, prasītāja vienīgi apgalvo, papildus tam, ka šī informācija nebija nepieciešama, ka Komisija pati esot varējusi aprēķināt minēto daudzumu, pamatojoties uz pieejamajiem datiem.

- 106 Pamatregulas 6. panta 2. punkts nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tajā ieinteresētajiem lietas dalībniekiem būtu ļauts savās atbildēs uz antidempinga aptaujām nekavējoties nenorādīt visu informāciju, kurai būtu pievienoti visi vajadzīgie skaidrojumi, lai Komisija varētu izpildīt savu uzdevumu pārbaudīt iesniegto datu pareizību gan attiecībā uz patērēto preču apjomu, gan attiecībā uz izmantoto izmaksu, kas izklāstītas izmantotajās vērtībās, sadales metodēm, un atklāt šo nepieciešamo informāciju vai skaidrojumus, vienīgi ņemot vērā izmeklēšanas gaitu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome, T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271, 61. punkts).
- 107 Lai gan no šī sprieduma 77. punktā atgādinātās judikatūras izriet, ka pamatregulas ietvaros Komisijai kā izmeklēšanas iestādei ir jānosaka, vai produkts, uz kuru attiecas antidempinga procedūra, izraisa dempingu un rada zaudējumus, ja tas ir laists brīvā apgrozībā Savienībā, un tādējādi šai iestādei šajā ziņā nav jāatsakās no daļas no sava pierādīšanas pienākuma, kas tai ir šajā ziņā, tomēr pamatregulā Komisijai nav piešķirtas nekādas izmeklēšanas pilnvaras, kas tai ļautu ražotājiem vai eksportētājiem, uz kuriem attiecas sūdzība, uzlikt pienākumu sniegt informāciju. Šādos apstākļos Komisija ir atkarīga no lietas dalībnieku brīvprātīgas sadarbības, sniedzot nepieciešamo informāciju noteiktajā termiņā. Šajā kontekstā šo lietas dalībnieku atbildes uz pamatregulas 6. panta 2. punktā paredzēto anketu, kā arī vēlāka pārbaude, ko Komisija var veikt uz vietas, kas paredzēta šīs pašas regulas 16. pantā, ir būtiska antidempinga procedūras norisē. Risks, ka gadījumā, ja uzņēmumi, uz kuriem attiecas izmeklēšana, nesadarbojas, iestādes ņem vērā citus datus, nevis tos, kas iesniegti, atbildot uz aptaujas lapām, ir raksturīgs antidempinga procedūrai, un tā mērķis ir veicināt lojālu un rūpīgu šo uzņēmumu sadarbību (spriedums, 2015. gada 30. aprīlis, *VTZ* u.c./Padome, T-432/12, nav publicēts, EU:T:2015:248, 29. punkts).
- 108 Protams, Savienības tiesai ir jāpārlicinās, ka iestādes ir ņēmušas vērā visus atbilstošos apstākļus un ka tās lietas materiālos ietverto informāciju ir izvērtējušas ar pienācīgu rūpību, lai varētu uzskatīt, ka normālā vērtība ir tikusi noteikta saprātīgi (skat. spriedumu, 2009. gada 10. marts, *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome, T-249/06, EU:T:2009:62, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 109 Tomēr šajā lietā Komisija nav piemērojusi pamatregulas 18. panta 1. punktu (tagad Regulas 2016/1036 18. panta 1. punkts), bet ir tikai noraidījusi daļas no prasītājas atbildes uz antidempinga anketu, kuru precizitāti tā nevarēja pārbaudīt laikus, ņemot vērā prasītājas sniegtos paskaidrojumus. Šādos apstākļos Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja secināt, ka attiecīgajos datos ir pretrunas un nepilnības un ka, neraugoties uz visu rūpību, ko tā izrādīja šo datu pārbaudē, pastāv šaubas par to uzticamību, tādējādi šīs lietas apstākļos tā pamatoti varēja atteikties apmierināt lūgumu par metāllūžņu atskaitīšanu no attiecīgā produkta ražošanas izmaksām.
- 110 Visbeidzot ir jāpiebilst, ka tas izriet no iepriekš minētajiem apsvērumiem, ka prasītāja nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus, lai atspēkotu apstrīdētajā regulā veikto faktu vērtējuma ticamību saistībā ar atteikumu atskaitīt metāllūžņu vērtību no attiecīgā produkta ražošanas izmaksām. Taču šāds pierādījums ir nepieciešams, lai pierādītu, ka Savienības iestāde ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas pamatotu tiesību akta atcelšanu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper*/Padome, T-444/11, EU:T:2014:773, 62. punkts).
- 111 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka Komisija, nepieļaujot nedz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nedz kļūdu pamatregulas 2. panta 5. punkta interpretācijā, varēja noraidīt lūgumu atskaitīt pārstrādātos metāllūžņus no attiecīgās preces ražošanas izmaksām, jo tai nebija iespējams precīzi pārbaudīt, vai attiecīgās preces ražošanas un pārdošanas izmaksas bija saprātīgi atspoguļotas grāmatvedības reģistros. Ciktāl prasītāja apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 5. punkta pārkāpums izraisa pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpumu, šis iebildums līdz ar to arī ir jānoraida.

112 Treškārt, attiecībā uz prasītājas pausto iebildumu, ka Komisija, atsakoties piekrist atskaitīt pārstrādāto metāllūžņu vērtību no attiecīgā produkta ražošanas izmaksām, esot nepareizi izmantojusi pilnvaras, ir jāatgādina, ka uz tiesību aktu pilnvaru nepareiza izmantošana ir attiecināma tad, ja, pamatojoties uz objektīvām, atbilstīgām un saskanīgām pazīmēm, ir jākonstatē, ka tas ir pieņemts tikai vai vismaz galvenokārt tam, lai sasniegtu citus, nevis iepriekš paredzētos mērķus, vai tam, lai izvairītos no procedūras, kas Līgumā ir īpaši paredzēta, lai nodrošinātos pret attiecīgā gadījuma apstākļiem (spriedums, 2006. gada 14. jūlijs, *Endesa/Komisija*, T-417/05, EU:T:2006:219, 258. punkts). No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Komisija, atsakoties piekrist pieprasītajam atskaitījumam, nav pieļāvusi ne kļūdu tiesību piemērošanā, ne arī acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, bet prasītāja nav arī paskaidrojusi savu apgalvojumu par apgalvoto pilnvaru nepareizu izmantošanu un nav to pamatojusi ar kādu konkrētu pierādījumu.

113 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmais pamats ir jānoraida pilnībā.

Par otro pamatu – pamatregulas 2. panta 1. un 2. punkta pārkāpumu

114 Prasītāja norāda, ka attiecīgās preces pārdošanas apjoms tās neatkarīgajam klientam – [konfidenciāli], arī attiecīgās preces izplatītājam, 120 000 tonnu apmērā izmeklēšanas laikposmā, kas ir apjoms, ko tā neizmantoja eksportam un kura galamērķi tā nezināja, bija pašmāju tirgū veikta pārdošana, kas Komisijai esot bijusi jāņem vērā, lai noteiktu normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. un 2. punktu.

115 Prasītāja uzskata, ka Komisija, bez atbilstoša pamatojuma atsakoties, lai noteiktu normālo vērtību, ņemt vērā attiecīgās preces pārdošanas apjomu tās neatkarīgajam klientam Taivānā parasto tirdzniecības operāciju ietvaros, ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 1. punktu.

116 Komisija vēl arī esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 2. punktu, jo tā neesot ņēmusi vērā šīs tiesību normas noteikumus, noraidot attiecīgos pārdevumus tikai tādēļ, ka pēc pārdošanas darījuma neatkarīgais klients tos esot eksportējis. Proti, pieņemot, ka apstrīdētās regulas 59. apsvērumus varētu tikt saprasts tādējādi, ka atteikums ņemt vērā pārdevumus savam neatkarīgajam klientam balstās vienīgi uz attiecīgo preču turpmāka eksporta konstatējumu, šāds kritērijs būtu pretrunā pamatregulas 2. panta 2. punktam, saskaņā ar kuru Komisijai būtu bijis jāpierāda, ka prasītājai bija “nodoms” neveikt pārdošanu iekšējam patēriņam. Prasītāja uzskata, ka attiecīgie pārdotie apjomi bija paredzēti, lai tos izmantotu neatkarīgs pašmāju tirgotājs, un tai nebija nekādas iespējas pārbaudīt, vai šie pārdotie apjomi vēlāk netiks eksportēti.

117 Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 2. punkta angļu valodas redakcijā ietvertais termins “intended” norāda uz pārdevēja nodomu brīdī, kad tas noslēdz pārdošanas darījumu un kad tas risina sarunas par to un nosaka pārdošanas cenu atkarībā no preces izmantošanas mērķa. Prasītāja uzskata, ka nodoms pārdot patēriņam pašmāju tirgū var tikt prezumēts, ja prece tiek pārdota neatkarīgam klientam pašmāju tirgū un pārdevējam nav bijis īpaša nolūka vai nav bijis perspektīvas veikt eksportu vai ja pārdevējs nezina, ka pārdotais produkts ir eksportēts. Nodoms vai vismaz pārdevēja subjektīva informētība pārdošanas brīdī attiecībā uz vēlāku eksportu esot atbilstošs kritērijs arī PTO judikatūrā.

118 Šī interpretācija, kas esot balstīta uz rādītājiem, kuri var tikt objektīvi pārbaudīti, atbilstot arī pamatregulas darbības loģikai, kura esot vērsta uz to, lai noteiktu patieso cenu atšķirību starp pašmāju pārdevumiem un eksporta pārdevumiem.

119 Runājot konkrēti par “perspektīvas” vai “sagaidāmības” kritēriju, pēdējais minētais tostarp tiek izmantots, lai novērtētu eksporta subsīdiu pastāvēšanu gan no PTO tiesību, gan Savienības tiesību aktu skatpunkta. Noteikšanā, vai preces pārdošana ir vai nav pārdošana eksportam, tiek ievērota līdzīga loģika, kas varētu tikt objektīvi pārbaudīta, it īpaši atkarībā no tā, vai pārdošana neatkarīgam klientam

pašmāju tirgū ir vai nav saistīta ar faktisku vai sagaidāmu eksportu. Šajā ziņā no prasītājas eksporta atlaižu politikas esamības nevarot tikt secināts, ka tā būtu paredzējusi, ka strīdīgie pārdevumi [konfidenciāla informācija] tiks no jauna eksportēti, jo šī eksporta atlaižu politika, ko sauc par “atmaidem turpmākai ražošanai/eksportam”, neesot attiekušies uz attiecīgo produktu, tāpēc ka tā neattiecoties uz attiecīgā produkta vienkāršu tālāk pārdošanu, un līdz ar to tā neattiecoties uz šo lietu, bet tā veicinot tā eksportu pēc pārstrādes. Turklāt prasītāja nevar noskaidrot, vai un kā pārdevumi, saistībā ar kuriem sniegtas šāda veida atlaides, tiks tālāk pārdoti jebkurā tirgū. Šīs lietas apstākļi nenozīmējot, ka prasītājai būtu bijis jāparedz, ka ar eksportu saistītās atlaides – pretrunā tās pašas atlaižu politikai – ir paredzētas, lai iegādātos produktus, kas galu galā paši tiks eksportēti.

- 120 Attiecībā uz “zināšanas” kritēriju prasītāja norāda, ka no Komisijas prakses izriet, ka šī iestāde izmanto šo kritēriju, lai noteiktu eksporta pārdošanu pamatregulas 2. panta 8. punkta (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 8. punkts) izpratnē, lai gan vārds “intended” šajā tiesību normā neparādās, līdz ar to šim kritērijam *a fortiori* var būt nozīme saistībā ar pārdevumiem, kas paredzēti pašmāju patēriņam. Minētā zināšana varot tikt pierādīta ar objektīviem pierādījumiem, ņemot vērā lietas faktiskos apstākļus. Šajā lietā neesot apstrīdēts, ka prasītāja nezināja, ka preces, ko tā pārdeva attiecīgajam pircējam, tiks reeksportētas, un tas arī izskaidrojot, ka tā izrakstīja rēķinus par pārdevumiem [konfidenciāli], ņemot vērā pievienotās vērtības nodokli (PVN) ar 5 % likmi, pretstatā PVN 0 % likmei, kas piemērojama pārdevumiem eksportam.
- 121 Visbeidzot, Komisijas atbalstītā interpretācija ļaujot noteikt neparedzamus antidempinga maksājumus ražotājam neatkarīgi no tā cenu politikas, un tas būtu pretrunā pamatregulā un PTO tiesībās izvirzītajam vispārējam paredzamības mērķim.
- 122 Līdz ar to, apstrīdētās regulas 56. apsvērumā norādot, ka “zināšanas trūkums par pārdoto apjomu pēdējo galamērķi nav izšķirošs apstākļis”, un neapstrīdot, ka prasītāja pārdošanas brīdi nebija informēta par preces, ko pārdod tās neatkarīgais klients, pēdējo galamērķi, Komisija, atsakoties ņemt vērā attiecīgos pārdevumus, lai noteiktu normālo vērtību, esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 2. punktu.
- 123 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.
- 124 Vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. punktu attiecīgās preces normālā vērtība parasti ir balstīta uz “cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti”, un ka saskaņā ar šī paša panta 2. punktu parastās vērtības noteikšanai parasti tiek izmantoti līdzīgas preces, “ko parasti izmanto pašmāju patēriņam eksportētājvalsts iekšējā tirgū”, pārdevumi, ar nosacījumu, ka šis pārdošanas apjoms veido 5 % vai vairāk no attiecīgās preces pārdošanas apjoma Savienībā.
- 125 Turklāt, kā ir norādīts iepriekš 53. punktā, parastas tirdzniecības operācijas jēdziena mērķis ir nodrošināt, lai normālā vērtība, cik vien iespējams, atbilstu līdzīga produkta parastai cenai eksportētāja iekšzemes tirgū. Tādējādi, ja pārdošana ir noslēgta saskaņā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas neatbilst līdzīgas produkta pārdošanas komerciālajai praksei minētajā tirgū, laikā, kas ir svarīgs dempinga noteikšanai, šī pārdošana nav atbilstošs pamats līdzīga produkta normālās vērtības noteikšanai minētajā tirgū (spriedums, 2014. gada 1. oktobris, Padome/*Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 28. punkts).
- 126 Prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija, bez atbilstoša pamatojuma uzskatot, ka atsevišķi attiecīgā ražojuma pārdevumi neatkarīgiem pircējiem, kas veikti parastas tirdzniecības operāciju gaitā eksportētājvalstī, tikai tādēļ, ka attiecīgās preces vēlāk tika eksportētas, sakarā ar normālās vērtības noteikšanu ir jānoraida, ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 1. un 2. punktu. It īpaši ņemot vērā pamatregulas 2. panta 2. punkta formulējumu, saskaņā ar kuru attiecīgās preces, kuras “izmanto pašmāju patēriņam eksportētājvalsts iekšējā tirgū”, pārdevumi parasti tiek izmantoti, lai noteiktu

- normālo vērtību, Komisija būtu varējusi pamatoti izslēgt minētos pārdevumus no normālās vērtības aprēķina tikai pēc tam, kad tā būtu konstatējusi, ka pārdevējs pārdošanas brīdī zināja par attiecīgo preču eksportu vai sagaidīja, ka pircējs tās tālākpārdos eksportam.
- 127 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka, interpretējot Savienības tiesību normas, ir jāņem vērā ne tikai to teksts, bet arī to konteksts un ar tiesisko regulējumu, kurā šīs normas ir ietvertas, izvirzītie mērķi (spriedumi, 2000. gada 19. septembris, Vācija/Komisija, C-156/98, EU:C:2000:467, 50. punkts; 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising* u.c., C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 54. punkts, un 2017. gada 26. jūlijs, *Jafari*, C-646/16, EU:C:2017:586, 73. punkts).
- 128 Runājot konkrētāk par Savienības tiesību normas formulējumu, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienā no valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar tikt piešķirta prioritāra nozīme salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām. Savienības tiesību normas ir jāinterpretē un jāpiemēro vieneidīgi, ņemot vērā visas Savienības valodās sagatavotās redakcijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību akta teksts dažādu valodu redakcijās atšķiras, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē atkarībā no tā tiesiskā regulējuma vispārējās sistēmas un mērķa, kurā šī tiesību norma ietilpst (skat. spriedumu, 2016. gada 1. marts, *Alo* un *Oso*, C-443/14 un C-444/14, EU:C:2016:127, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 129 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka šajā lietā pastāv atšķirības starp attiecīgās normas dažādu valodu redakcijām. Lai gan pamatregulas 2. panta 2. punkta angļu valodas redakcijā attiecīgās preces pārdošana, kas ir jāņem vērā kā pārdošana pašmāju tirgū, lai noteiktu normālo vērtību, ir tā, saistībā ar kuru attiecīgais produkts ir “intended” patēriņam eksportētājvalsts pašmāju tirgū, ko varētu interpretēt tādējādi, ka tajā ir norādīts, ka pārdevēja nodoms ir atbilstošs kritērijs, citās minētās tiesību normas valodu redakcijās, kā, piemēram, franču, vācu, holandiešu, spāņu, itāļu, dāņu, somu vai čehu, tiek izmantots attiecīgi termins “destiné”, “zum Verbrauch”, “bestemde”, “destinado”, “destinato”, “bestemt”, “tarkoitetun” un “ke”, ar kuru ir veikta atsauce uz attiecīgās preces galamērķi, neatsaucoties uz pārdevēja nodomu saistībā ar šo galamērķi minētā produkta pārdošanas brīdī.
- 130 Otrkārt, ir jākonstatē, ka līdzīgi iepriekš 129. punktā minētajām pamatregulas 2. panta 2. punkta redakcijām, kas attiecas uz pārdošanas galamērķi, nevis uz pārdevēja nodomu attiecībā uz galamērķi, Antidempinga nolīguma 2.1. pantā trīs oficiālajās valodās attiecīgi ir izmantots vārdu salikums “destined for consumption” angļu valodā, “destiné à la consommation” franču valodā un “destinado al consumo” spāņu valodā. No judikatūras izriet, ka pamatregulas tiesību normas, ciktāl vien iespējams, ir jāinterpretē, ņemot vērā atbilstošās antidempinga nolīguma normas (spriedums, 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome, T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271, 38. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2003. gada 9. janvāris, *Petrotub* un *Republica*/Padome, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 57. punkts).
- 131 Kā norāda prasītāja, PTO īpašā grupa 2007. gada 16. novembra ziņojuma strīdā “Eiropas Kopienas – Antidempinga pasākums, kas attiecas uz Norvēģijas izcelsmes saimniecībā audzētiem lašiem” (WT/DS 337/R) 339. zemsvītras piezīmē, protams, ir norādījusi, ka, “ja ražotājs pārdod neatkarīgam eksportētājam (vai tirgotājam), zinot, ka šis produkts tik[s] eksportēts, šis pārdevums nevar [...] tikt kvalificēts par pārdevumu, kas ir paredzēts pašmāju patēriņam”. Tomēr no šī viena apsvēruma nevar secināt, kā to apgalvo prasītāja, ka tas, ka attiecīgā produkta pēdējais galamērķis nav faktiski zināms, noteikti būtu vedinājis attiecīgo pārdevumu uzskatīt par tādu, kas ir paredzēts iekšējam patēriņam, lai gan attiecīgā prece, kā tas ir šajā gadījumā, ir tikusi eksportēta. Šie paši apsvērumi attiecas arī uz prasītājas argumentu par Komisijas Regulas (EK) Nr. 1023/97 (1997. gada 6. jūnijs), ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumu Polijas izcelsmes vienkāršo koksnes palešu importam un kas ietver noteiktu eksportētāju piedāvātās saistības attiecībā uz šo importu (OV 1997, L 150, 4. lpp.), 20. apsvērumu, kurā attiecībā uz eksporta cenas noteikšanu ir norādīts, ka, “tā kā ražotājs zināja to pēdējo galamērķi, [attiecīgās paletes] tika uzskatītas par tādām, ko attiecīgais ražotājs pārdevis eksportam uz Kopienas”.

- 132 Treškārt, interpretāciju, saskaņā ar kuru nav jāmeklē specifisks pārdevēja nodoms vai zināšana saistībā ar attiecīgās preces pēdējo galamērķi, apstiprina attiecīgās tiesību normas konteksta analīze. Nedz jēdziens “dempings” pamatregulas 2. panta izpratnē, nedz šīs pašas regulas 3. pantā (tagad Regulas 2016/1036 3. pants) paredzētais jēdziens “zaudējumi”, nedz arī jēdziens “apiešana”, kas ir šīs regulas 13. panta (tagad Regulas 2016/1036 13. pants) pamatā, kā piemērošanas nosacījumu neparedz konkrēta ieinteresētās personas nodoma konstatāciju, bet gan vienīgi pieprasa, lai būtu izpildīti objektīvi nosacījumi neatkarīgi no tās specifiska nodoma vai zināšanas. Turklāt pamatregulas 2. panta 2. punktā, tāpat kā šīs regulas 2. panta 8. punktā, kas attiecas uz eksporta cenas noteikšanu, nav nekādas atsauces uz ieinteresētās personas “zināšanas” kritēriju, pretēji pamatregulas 10. panta 4. punktam (tagad Regulas 2016/1036 10. panta 4. punkts), kurā, lai piemērotu antidempinga maksājumu, ir skaidri noteikts, ka “importētājs ir apzinājies, vai viņam bija jāapzinās, ka viņš īsteno dempingu, attiecībā uz dempinga pakāpi un zaudējumiem, kurus uzskata par dempinga radītajiem zaudējumiem, vai konstatētajiem zaudējumiem”.
- 133 Ceturtkārt, ir jākonstatē, ka šī interpretācija atbilst arī antidempinga izmeklēšanas mērķim, kas izpaužas tā, ka Savienības iestādes, izmantojot rīkus, kas pamatregulā nodoti to rīcībā, un pamatojoties uz saimnieciskās darbības subjektu brīvprātīgu sadarbību, proti, it īpaši uz atbildēm uz antidempinga anketu, iespējamajām pārbaudēm uz vietas un ieinteresēto personu apsvērumiem attiecībā uz informācijas dokumentiem, kā tas ir atgādināts iepriekš 107. punktā, meklē objektīvus pierādījumus, lai pierādītu iespējamā dempinga esamību pēc attiecīgās preces normālās vērtības noteikšanas atbilstoši pamatregulas 2. pantam.
- 134 Šajā kontekstā preču, kuras tikušas eksportētas, pārdevumu nepiemērošanas, nosakot attiecīgās preces normālo vērtību, pakārtošana tam, ka tiek pierādīts pārdevēja nodoms vai faktiskā zināšana pārdošanas brīdī saistībā ar attiecīgās preces pēdējo galamērķi, ievērojot, ka šāda pierādīšana praksē varētu būt grūti paveicama, galu galā nozīmētu, nosakot normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. pantu, ļaut ņemt vērā eksportēto produktu cenas, kuras var izkropļot un apdraudēt minētās normālās vērtības pareizu noteikšanu.
- 135 Piektkārt, ir jāpiebilst, ka šī interpretācija ir saderīga arī ar paredzamības un tiesiskās drošības principiem, uz kuriem atsaucas prasītāja; savukārt kritērija, kas pamatots ar prasītāja nodomu vai specifisku zināšanu, piemērošana eksportējamu preču pārdošanas cenas, lai noteiktu normālo vērtību, padarītu atkarīgas no tāda subjektīva elementa, kura esamība, iespējams, varētu izrādīties nekonkrēta vai pat, kā tas tikko norādīts, tāda, ko nav iespējams pierādīt.
- 136 Šajā gadījumā konkrētāk ir jānorāda, ka pagaidu regulas stadijā Komisija, pamatojoties uz interpretāciju, saskaņā ar kuru nav jāpierāda, ka pārdevējam ir bijis nodoms vai specifiska zināšana par attiecīgās preces pēdējo galamērķi, pēc tam, kad tostarp šīs regulas 63. apsvērumā tā bija norādījusi, ka aprēķins, kas balstīts uz to piecu sabiedrību, kas sadarbojušās, ražošanas datiem un statistikas datiem par attiecīgo preču importu un eksportu Taivānā izmeklēšanas laikposmā, ir apstiprinājis, ka no iekšējā tirgū veiktajiem pārdevumiem, kurus deklarējuši ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, aptuveni 50 % bija pārdevumi netiešajam eksportam, kurš nebija paredzēts pašmāju patēriņam, noteiktus pārdevumus, kas deklarēti kā iekšējie pārdevumi, izslēdza no normālās vērtības aprēķina. Konkrētāk, no pagaidu secinājumos minētajiem datiem izriet, ka, lai gan izmeklēšanas laikposmā pieci ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, deklarēja [konfidenciāli] tonnas saražotā attiecīgā produkta un ka oficiālajā eksporta statistikā bija norādīts tas pats produkts 717 671 tonnas apmērā, šo pašu ražotāju eksportētāju deklarēto pašmāju pārdevumu daudzums bija [konfidenciāli] tonnas, proti, vairāk nekā divkārtā atšķirība starp pirmajiem diviem skaitļiem. Lai pārliecinātos, ka normālā vērtība ir balstīta vienīgi uz cenām, kas noteiktas iekšējam patēriņam, Komisija pagaidu regulas stadijā paziņoja, ka tā īsteno piesardzīgu pieeju, tādējādi normālās vērtības aprēķinā neņemot vērā visu attiecīgā produkta pārdevumu “izplatītājiem”, kas ir reģistrēti Taivānā, [konfidenciāli] apmērā pretstatā pārdevumiem “Taivānas gala lietotājiem”, kas tika ņemti vērā.

- 137 Pēc tam Komisija vispārējo pieeju, kas balstīta uz riskiem, ņemot vērā lielas attiecīgā produkta pircēju kategorijas, aizstāja ar pieeju, kas balstīta uz to, ka pastāv objektīvi pierādījumi par attiecīgā izplatītāja veiktu attiecīgā produkta eksportu. Saskaņā ar apstrīdētās regulas 59. apsvērumu tā vietā, lai izslēgtu izplatītājiem veikto pārdošanu kopumā, Komisija no normālās vērtības aprēķina izslēdza vienīgi pārdevumus pašmāju tirgū, attiecībā uz kuriem tai bija pietiekami daudz objektīvu pierādījumu par to patieso eksportu. Tādējādi saskaņā ar šo pašu apsvērumu Komisija pārbaudīja apstrīdētos paziņotos pārdotos apjomus un, pamatojoties uz konkrēto situāciju un datiem par katru attiecīgo ražotāju eksportētāju, klasificēja tos kā iekšzemes apjomus. Visbeidzot, no šī apsvēruma izriet, ka tādiem subjektīviem elementiem kā nodoms vai zināšana vai nezināšana šajā lietā nav bijis nekādas nozīmes Komisijas objektīvajā novērtējumā, pretēji samazinājuma, kas ir saistīts ar eksportu, esamībai, kurš tostarp tika izmantots kā atbilstošs pierādījums.
- 138 Šajā sakarā ir jākonstatē, pirmkārt, ka izmeklēšanā atklājās, ka saistībā ar zināmu daudzumu prasītājas par iekšējiem deklarēto pārdevumu ir tikušas piešķirtas eksporta atlaides saskaņā ar sistēmu, kas tika piemērota dažus mēnešus izmeklēšanas laikposmā un bija vērsta uz to, lai, kā to ir norādījusi Komisija pagaidu regulas 64. apsvērumā, mudinātu vietējos pakalpojumu centrus (izplatītāji), kuri eksportē savus tērauda produktus.
- 139 Prasītājas arguments, saskaņā ar kuru minētā atlaide, kuras nosaukums ir “Cita atlaide ražošanai/eksportēšanai”, it īpaši tiktāl, ciktāl runa nav par eksporta atlaidēm attiecībā uz konkrēto produktu, bet gan par nepabeigto produktu pārdošanu, kam ir nepieciešama pārstrāde, pirms tie tiek eksportēti kā pārstrādāti produkti, nav atbilstošs pierādījums.
- 140 Ir jākonstatē, tāpat kā to ir darījusi Komisija un kā tas it īpaši izriet no prasītājas 2015. gada 9. februāra vēstules, atbildot uz Komisijas izmeklēšanas laikā uzdoto jautājumu, ka minētā atlaide attiecas uz attiecīgā produkta pārdošanas apjomu, kas ir paredzēts eksportam pēc pārstrādes atbilstoši attiecīgās atlaižu sistēmas mērķim, un ka tādējādi tā neattiecas uz attiecīgā produkta, kas ir paredzēts pašmāju patēriņam Taivānā, apjomu. Turklāt minētā pārstrāde ir saistīta ar attiecīgās preces eksportu un, kā tas izriet arī no pagaidu regulas 14. apsvēruma, [konfidenciāli] attiecībā uz šīm precēm vislielākais ir tikai maznozīmīgas darbības, piemēram, pulēšana vai sagriešana, lai gan no tā izrietošais produkts netiek mainīts tiktāl, ka tas vairs neietilpst attiecīgās preces definīcijā.
- 141 Otrkārt, prasītāja savā atbildē uz antidempinga anketu norādīja, ka tā piemēro šādu atlaidi eksportam, un pierādījumi par šādas atlaides piemērošanu tika norādīti prasītājas iekšējās pārdošanas reģistrā pārbaudes uz vietas laikā. Turklāt, kā prasītāja pati to ir norādījusi savā 2015. gada 9. februāra vēstulē, atbildot uz Komisijas uzdoto jautājumu izmeklēšanas laikā, minētā atlaide, piemēram, attiecās uz 40 % no prasītājas pārdevumiem tās lielākajam klientam Taivānā, izplatītājam [konfidenciāli], 2013. gada decembrī.
- 142 Treškārt un galvenokārt, kā tas izriet arī no apstrīdētās regulas 59. apsvēruma, citi objektīvie pierādījumi attiecībā uz faktisko produktu pārdevumu, kuri deklarēti kā pašmāju pārdevumi, faktisko eksportu varēja tikt savākti. Šajā sakarā Komisija norādīja, ka tā tas bija attiecībā uz pārdevumiem [konfidenciāli], kas ir arī attiecīgā produkta izplatītājs, līdz ar to tā galu galā kā pašmāju pārdevumus ir izslēgusi vienīgi 120 000 tonnas, ko prasītāja pārdevusi izmeklēšanas laikposmā tās klientam [konfidenciāli], kas atbilstoši izmeklēšanā noskaidrotajam ir pārdevis tikai nenozīmīgu attiecīgā produkta daudzumu iekšējā tirgū.
- 143 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija, atsakoties ņemt vērā prasītājas pārdevumus savam klientam [konfidenciāli], lai noteiktu normālo vērtību, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā vai acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, jo pastāvēja objektīvi pierādījumi, saskaņā ar kuriem minētie pārdevumi patiesībā bija eksporta pārdevumi, kas tā ir vēl jo vairāk tad, ja ir pierādīts, ka uz daļu no attiecīgajiem pārdevumiem attiecās eksporta atlaižu

sistēma, kādu to piemēroja prasītāja, un līdz ar to tie tika noslēgti par cenām, kas bija zemākas par attiecīgā produkta, kas paredzēts iekšējam tirgum, cenu, zinot, ka šīs cenas veicināja attiecīgās preces eksportu.

- 144 Līdz ar to Komisija likumīgi un, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja izslēgt attiecīgos pārdevumus no normālās vērtības noteikšanas, piemērojot pamatregulas 2. panta 1. un 2. punktu.
- 145 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, otrais pamats un līdz ar to prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 146 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Komisijas un personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospiež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Yieh United Steel Corp.* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un *Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL* tiesāšanās izdevumus.

Buttigieg

Berke

Costeira

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 3. decembrī.

[Paraksti]